Compendiu Doctrinar

Cine este Samael Aun Weor

Ca un fulger în mijlocul furtunii, între tunetul secolelor, istorie şi ideologii, apare în plin secol XX figura extraordinară, ieşită din comun, a unui personaj unic, cunoscător al celui mai profund ERMETISM PRACTIC şi al insondabilelor doctrine metafizice orientale şi occidentale.

Dacă este sigur că, în termeni alchimişti, toate fiinţele umane şi toate rasele nu suntem decât evoluţia materiei prime cosmice, care se reciclează continuu în oul NATURII, căutând în mod sârguincios în infinitele sale reveniri si distilări roade noi şi sublime, traduse în OAMENI SOLARI sau PIETRE FILOZOFICE VII, este de asemenea sigur că SAMAEL AUN WEOR este pentru această generaţie şi pentru viitoarele generaţii milenare un minunat exponent al acestor misterioase forţe electrice, spermatice şi ignice, care la intervale foarte mari apar precum mitici Prometei din sânul SACRULUI SPAȚIU ABSTRACT ABSOLUT, pentru a aduce, precum Olimpicul HERMES, mesaje noi şi incontestabile conţinând cele mai exaltate secrete ale Cosmosului şi ale locuinţelor enigmatice ale fiilor focului.

Da, Samael Aun Weor (VERB DIVIN conform tradiţiei kabalistice fonetice si JUSTIȚIA LUI DUMNEZEU conform ortodoxiei textelor ebraice), s-a reîntors pentru a străbate din nou valurile existenţei, sferele Aeonilor, rondurile de cristalizare a materiei, pentru a se întrupa cu ajutorul pântecului cosmic într-un vehicul uman, cu destinul legat de această stranie planetă unde oamenii au uitat de existenţa lui Dumnezeu şi s-au delimitat cu rea voinţă de principiile ce guvernează legile care au dat naştere Universului şi tuturor lucrurilor existente în el, cu degenerarea specifică ce aduce după sine ignoranţa şi stigmatul fatal al vidului animic şi fizic.

Cine este acest om care a străbătut ţări întregi precum un pelerin ori sihastru auster, ducând în buzunarele sale nimic mai mult decât reţete alchimice şi simboluri, care mai târziu se vor transforma

în tratate de sexologie transcendentală, de medicină naturală, de psihologie orientală, de antropologie sau sociologie, niciodată revelate până atunci şi care ar putea fi aplicate doar de către umanităţi viitoare, din cauza degenerării societăţii actuale, obişnuită numai să închine un cult banului?

Cine sau ce este ceea ce s-a ascuns şi se ascunde în spatele frunţii încruntate care scrutează materia, antimateria, sorii, lumile, galaxiile şi scoate la iveală, precum un legendar Leonardo da Vinci, nenumărate secrete ignorate până acum de "pedanţii" fizicii, chimiei, geometriei, logicii şi statisticii de astăzi?

Ce straniu „har" sau „putere" are această figură umană care este capabilă (după ce s-a dezîncarnat în 1977) să se arate în continuare discipolilor săi utilizând culoare hiperdimensionale sau „universuri paralele" întrezărite numai de un Einstein sau Hinton, pentru a continua să ducă mesajul său nu doar pe cele cinci continente, ci mai mult, deşi sună fantastic, până la stele sau sfere de acţiune ale Spiritelor îmbrăcate cu învelişurile lor animice de aur?

Care este energia ce a mişcat mâna şi condeiul acestui prea Venerabil MAESTRU AL ORDINULUI SFÂNTULUI IOAN, conducându-l la scrierea unei doctrine deosebit de complete şi cu desăvârşire practice, dezvoltată în mai mult de şaizeci de opere interconectate, constituind un carusel de octave rafinate care cresc de la mici broşuri până la volume de 500 de pagini şi în care fiecare cuvânt şi fiecare literă are un loc şi un sens matematic stabilit şi extraordinar de logic?

Cum se poate defini un personaj care în timp ce mergea pe străzile pline de oameni adormiţi, zgomote şi maşini emiţătoare de fum şi gaze asfixiante, îşi menţinea fără îndoială inima, mintea, Spiritul şi simţul moral conectate cu straturi superioare speciale care îi dădeau capacitatea de a prezice în timp ce mânca o îngheţată tot felul de întâmplări lumeşti şi, ca şi cum aceasta nu ar fi fost mare lucru, îşi oferea luxul de a conversa cu câinii şi păsările, înţelegând în mod perfect toate preocupările şi neliniştile acestor creaturi din regnul frate?

Cum se poate cataloga o FIINŢĂ care transforma în soluţii imediate şi neaşteptate cele mai complicate conflicte pe care din nefericire noi, locuitorii acestui furnicar uman, ne-am obişnuit să le creăm?

Ce ar spune amabilul cititor despre un om care cunoştea ziua şi ora precisă în care va muri oricine şi care de asemenea putea să afle în câteva de secunde ce s-a întâmplat în Mongolia, la Polul Sud sau în oricare loc îndepărtat al acestui colos care se învârte neîncetat în jurul Soarelui?
Cum să etichetezi o enigmă vie care s-a dezegoizat, s-a individualizat (în sensul cel mai profund al cuvântului) şi, mai mult, s-a supraindividualizat, transformându-se într-un ELOHIM în carne şi oase, capabil să rostească verbul de aur în care vorbeau doar aceia care sunt „scăldaţi etern în graţia Spiritului Sfânt”?
Aceste fiinţe materializate în forme umane cunosc trecutul şi viitorul, pe care le sintetizează într-un etern prezent în care citesc cu o uimitoare naturaleţe, cu care am citi noi paginile ziarelor în oricare

Acest om SUPRANORMAL, prezentat în această operă, va fi probabil considerat “şarlatan” de către toţi aceia care, inchistaţi în orbirea lor fanatică, se închid singuri în temniţa interpretărilor literare a textelor sacre şi uită de “Spiritul care însufleteşte” ascuns in spatele punctului şi a virgulei.
Este uşor să ni-i imaginăm pe “învăţaţi” năpustindu-se asupra lui cu tot argoul stiinţific, datorită faptului că vorbele sale zguduie cu biciul unei dialectici revoluţionare idolii de argilă care sunt fundamentul multitudinii dogmelor ştiinţifice, religioase şi filozofice. Fără îndoială, într-o lume ca cea de astăzi, mult mai uşor se venereză INSUBSTANŢIALUL, dar aceasta cu preţul umilirii, dezolării şi tulburării maselor triste, înnebunite de ceea ce “sociologii moderni” numesc “SOCIETĂŢI DE PROGRES”.
SAMAEL AUN WEOR a devansat, fără a lăsa loc de îndoială, cu 4.000 sau 5.000 de ani gândirea zilelor noastre întunecate, începând să ne arate prin cuvintele sale, fără ocolişuri de niciun fel, calea îngustă şi ştiinţifică a regenerării sexuale, cea care permite tuturor fiinţelor umane, fără diferenţiere, nu doar să se reconcilieze cu divinul, ci, pe lângă aceasta, să recupereze şi să dezvolte toate posibilităţile care se află ascunse în MICROCOSMOSUL OM.

irare nici că “intelectualii învechiţi” critică paginile lui SAMAEL AUN WEOR şi le califică drept “incomprehensibile” sau “absurde”, fiindcă deja de mult timp “domnii diplomaţi” s-au despărţit de principiile originale ale autenticei “Filosofii” în care este ascunsă imanent eterna căutare a Fiinţei, a REALULUI, a OBIECTIVULUI adevărat, a transcendentalului, adică a ABSOLUTULUI.
Dacă ai citit, amabil lector, despre realizările lui ALBERT CEL MARE, FAUST, APOLLONIOS DIN TYANA, HERMES TRISMEGISTUL, ZOROASTRU, IISUS (Cristos), nu te vei mira când, răsfoind următoarele noastre pagini, iţi vom descrie o serie de succese neobişnuite întâmplate pe parcursul vieţii acestui SUPEROM şi acele lucruri pe care am avut nemeritata oportunitate de a le cunoaşte, a le trata, şi prin care am primit de la el (ca izvor nesecat) o cunoştere ce întodeauna va emite
FERICIRE, ÎNŢELEGERE şi SOLUŢII la problemele care chinuie toţi oamenii şi toate popoarele, dar care mai presus de orice oferă cheile pentru a abandona, prin intermediul suferinţelor voluntare şi sacrificiilor conştiente, această închisoare pe care o numim A EXISTA.
Dar de ce este o închisoare existenţa? Pentru că fiind mereu la cheremul circumstanţelor, nu suntem stăpâni pe nimic. Adică întodeauna ni se întâmplă lucrurile, ca atunci când plouă sau ca atunci când tună. Fiecare situaţie nu este decât rezultatul fatal al unei cauze nevăzute, care poate veni chiar şi din alte epoci, locuri sau circumstanţe.
Trăim dar suntem morţi, adică fără să ne dăm seama în mod real de ce a trebuit să ne naştem în naţiunea în care ne-am născut, de ce suntem copiii părinţilor noştri, de ce avem cutare sau cutare prieteni; şi în această manieră ni se întâmplă miliarde şi miliarde de evenimente de-a lungul acestui film pe care îl numim VIAŢA.
Când ne îmbolnăvim, de exemplu, în mod automat atribuim acea boală lipsei de vitamine, slabei imunităţi biologice, factorilor ereditari, poluanţilor ambientali etc. etc.; însă resortul secret al tuturor bolilor noastre şi al faptului că trăim circumstanţe rele ar trebui să îl căutăm în străfundul propiei noastre Conştiinţe. Aici Învăţătura Gnostică a acestui om Autorealizat ajunge la adevărata sa vigoare şi dimensiune, extinzându-se până la omul obişnuit precum umbra unui copac stufos în mijlocul unui mare deşert.
Trezirea, da. Trezirea facultăţii de ÎNŢELEGERE TOTALĂ a întregii noastre lumi interioare şi modul de a o corobora în mod inteligent cu lumea exterioară, formează ceea ce se cheamă A ŞTI SĂ TRĂIEŞTI, în profundă cunoaşterea a cauzei, în toate nivelele existenţei noastre. Această TREZIRE este obiectivul final al GNOZEI SAMAELIENE.

Un proverbul popular spune: “LA MARI NECAZURI, MARI REMEDII”; şi în mod sigur, conform tuturor analiştilor contemporani, societatea umană este grav bolnavă. Multe texte arhaice afirmă că de fiecare dată când acest neam uman este pierdut, se trimite din înalt un purtător de lumină, mesager sau clarificator şi restaurator legitim al principiilor ce trebuie să reunească mulţimile cu originea lor divină.

Aţi auzit vorbindu-se de AVATARI, TRIMIŞI, etc., etc.? În ziua de astăzi, în mod lamentabil, în marea piaţă de suflete mulţi se autocalifică drept Trimişi, Mesia, Reîncarnări iluminate, etc.; însă operele lor nu coincid cu propriile mesaje şi, ceea ce este mai rău, împing masele incoştiente la fanatisme de asemenea anvergură încât îi conduc pe aceşti devoţi până la însăşi moartea. Este de ajuns să ne amintim, fără a căuta foarte departe, tragicul masacru al adepţilor lui Jim Jones, în Guyana Sudamericană. Sute de persoane au fost obligate să bea otravă, sub pretextul de a “nu ceda” în faţa ameniţării “diavolului”, care în acel caz era Congresul Statelor Unite ale Americii de Nord.

Situaţia în multe locuri din Orientul Mijlociu este la fel de înspăimântătoare şi cutremătoare. În aceste locuri deja de mult timp popoare întregi duc un război îndârjit şi sângeros, nu doar pentru chestiuni economice şi politice, ci şi, acest aspect fiind cel mai ruşinos, din raţiuni religioase. Aceşti falşi “salvatori” înveşmântaţi în interpretarea literară şi oarbă a textelor religioase îşi conduc enoriaşii la foamete, mizerie, disperare şi moarte.

Aceia care nu o fac cu puşti şi rachete, o fac manevrând cu frumosul credinţa enoriaşilor lor. Începând cu 1960 a răsărit precum buruiana o mare cantitate de “Maeştri”, “Swami”, “Yoghini”, “Mahatmaşi”; şi de atunci Occidentul a suferit mari schimbări sociale, datorită faptului concret al fraudelor, orgiilor, traficului de droguri şi carne umană reprezentate de aceşti falşi ghizi ai secolului nostru XX.

Însuşi cititorul, începând să răsfoiască aceste pagini, se întreba deja: ”Nu cumva sunt toate acestea produsul unei alte secte, precum celelalte mii care astăzi apar din toate părţile? În acest caz, îl rugăm pe cititor să ne permită să îi CLARIFICĂM anumite aspecte interesante:

V.M. SAMAEL AUN WEOR a fost întrebat odată:

‘‘Se spune că dumneavoastră sunteţi *Buddha Maitreya Kalki Avatara al Noii Ere a Vărsătorului*. Aceasta se află scris în toate cărţile, fără îndoială, însă mulţi nu ştim în realitate ce înseamnă. Vă rugăm, Venerabile Maestre, răspundeţi-ne concret la această întrebare”.

Atunci el a răspuns:
“Cu cea mai mare plăcere voi răspunde la această întrebare... *KALKI AVATARA* este, în mod sigur, Avatarul Vârstei Kali Yuga, în Era Vărsătorului. Cuvântul *AVATARA* înseamnă “MESAGER”. Fără îndoială, să se înţeleagă prin “Mesager” - “cine transmite un mesaj”; şi cum mie mi-a revenit sarcina de a transmite acel mesaj, mi se spune “Mesager”, în sanscrită *Avatara*.
Un Mesager sau Avatara, în sensul cel mai complet al cuvântului, este un “Comisionar”, omul care încredinţează un mesaj, un servitor sau sclav al Marii Opere a Tatălui. Acest cuvânt, pentru a nu se preta la interpretări greşite, este precizat cu deplină claritate.
Sunt aşadar un slujitor, sau servitor, sau mesager care transmite un mesaj. Câteodată se spune că sunt un poştaş cosmic, întrucât înmânez conţinutul unei scrisori cosmice.

Aşa că, dragii mei fraţi, cuvântul “Avatara” nu trebuie să ne conducă niciodată la orgoliu, întrucât înseamnă numai aceasta, şi nimic mai mult decât aceasta. Este un trimis, un slujitor, un servitor care înmânează un dar, un mesaj, şi aceasta este tot.
Cât despre termenii *BUDDHA MAITREYA*, trebuie să-i analizăm puţin, cu scopul de a nu cădea în eroare. BUDDHA INTERN, în el însuşi, este Fiinţa Reală interioară a fiecăruia dintre noi. Când Intimul, sau Fiinţa Reală interioară a cuiva, a obţinut întocmai Autorealizarea intimă, este declarat “Buddha”.
Termenul *MAITREYA* este şi individual şi colectiv. Din punct de vedere individual reprezintă un Maestru numit “Maitreya”, dar din punct de vedere colectiv, să se înţeleagă prin *Buddha Maitreya*, în sensul cel mai complet al cuvântului, orice Iniţiat care a obţinut cristificarea; şi aceasta este tot. Am spus!”
O explicaţie cu privire la Buddha Maitreya şi legată de profeţia care se face despre venirea sa în Apocalipsa Sfântului Ioan, o întâlnim în opera “MESAJUL VĂRSĂTORULUI” de V.M. Samael. Îl atenţionăm pe cititor că această operă dezvăluie tot conţinutul secret şi simbolic al Apocalipsei apostolului Ioan. Să vedem ce ne spune:
«“După aceea, am auzit în cer ca un glas puternic de gloată multă, care zicea: Aleluia! A Domnului Dumnezeului nostru este mântuirea, slava, cinstea şi puterea!” (Ap. 19:1)
“Pentru că judecăţile Lui sunt adevărate şi drepte. El a judecat pe curva cea mare (umanitatea), care strica pământul cu curvia ei, şi a răzbunat sângele robilor Săi (Iniţiaţii) din mâna ei.“ (Ap. 19:2)
“Şi au zis a doua oară: Aleluia!... Fumul ei se ridică în sus în vecii vecilor.“ (Ap. 19:3)
“Şi cei douăzeci şi patru de bătrâni (ai Zodiacului) şi cele patru făpturi vii (ale Alchimiei sexuale) s-au aruncat la pământ şi s-au închinat lui Dumnezeu (Adevărul), care şedea pe scaunul de domnie (interior). Şi au zis: Amin! Aleluia!“ (Ap. 19:4)
“Şi din scaunul de domnie (pe care îl avem în profunzimea Fiinţei) a ieşit un glas, care zicea: Lăudaţi pe Dumnezeul nostru (interior), toţi robii Lui, voi care vă temeţi de El, mici şi mari!“ (Ap. 19:5)
“Şi am auzit, ca un glas de gloată multă, ca vuietul unor ape multe (apele seminale), ca bubuitul unor tunete puternice (vocile zeilor), care zicea: Aleluia! Domnul, Dumnezeul nostru Cel Atotputernic (pe

care îl avem în interior), a început să împărăţească.“ (Ap. 19:6)

“Să ne bucurăm, să ne înveselim, şi să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soţia Lui (Sufletul) s-a pregătit.“ (Ap. 19:7)

“şi i s-a dat să se îmbrace cu in subţire, strălucitor, şi curat (Tunica Maeştrilor), pentru că inul subţire sunt faptele neprihănite ale sfinţilor.“ (Ap. 19:8)

“Apoi mi-a zis: Scrie: Ferice de cei chemaţi la ospăţul nunţii Mielului! Apoi mi-a zis: Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!“ (Ap. 19:9)

“Şi m-am aruncat la picioarele lui ca să mă închin lui. Dar el mi-a zis: Fereşte-te să faci una ca aceasta! Eu sunt un împreună slujitor cu tine şi cu fraţii tăi, care păstrează mărturia lui Iisus. Lui Dumnezeu închină-te (fiindcă este Dumnezeul tău interior)! Căci mărturia lui Iisus este duhul profeţiei.“ (Ap. 19:10)

“Apoi am văzut cerul deschis, şi iată că s-a arătat un cal alb! Cel ce sta pe el (al Cincilea dintre Cei Şapte) se cheamă "Cel credincios" şi "Cel adevărat", şi El judecă şi Se luptă cu dreptate.“ (Ap. 19:11).“ Cel care scrie cartea de faţă dă mărturie de această profeţie, pentru că este slujitorul bodhisattva-ului celui de-al Cincilea dintre cei Şapte.

Fiul rosteşte cuvântul Tatălui şi dă mărturie despre Tatăl. Tatăl este unul cu Fiul, Fiul este unul cu Tatăl. Fiul nu se simte demn de a dezlega sandalele Tatălui. Doar Tatăl este perfect.
Tatăl se bucură în Fiu, şi Fiul se bucură în Tatăl.
Buddha Maitreya Samael este Kalki Avatara al Noii Ere; călăreţul calului alb. Însă Fiul său, bietul slujitor care scrie acest Mesaj al Vărsătorului, în mod real nu se simte nici măcar demn de a săruta picioarele sacre ale Tatălui.
Buddha Maitreya străluceşte în glorie şi fiul său îngenunchează.
‘‘Ochii Lui erau ca para focului; capul îl avea încununat cu multe cununi împărăteşti, şi purta un nume scris, pe care nimeni nu-l ştie, decât numai El singur (fiind scris cu litere din limbajul Luminii).“ (Ap. 19:12)
‘‘Era îmbrăcat cu o haină muiată în sânge (în timpul luptei contra Lojei Negre, în lumile suprasensibile).
Numele Lui este: VERBUL LUI DUMNEZEU (Avatarul Noi Ere este un Verb).“ (Ap. 19:13)
‘‘Oştile din cer Îl urmau călare pe cai albi (cavaleria din Nirvana), îmbrăcate cu in subţire, alb şi curat (pentru că sunt Maeştri).“ (Ap. 19:14)
‘‘Din gura Lui ieşea o sabie ascuţită (pentru a-i răni pe demoni), ca să lovească cu ea (Cuvântul) neamurile (oamenii separaţi de Dumnezeul intern). Şi El (Verbul) le va cârmui cu un toiag de fier (în abis); şi va călca cu picioarele teascul vinului mâniei aprinse a Atotputernicului Dumnezeu (tenebroşii au luptat contra Verbului, dar Verbul calcă în picioare teascul vinului mâniei şi îi aruncă în abis).“ (Ap.19:15)
‘‘Pe haină şi pe coapsă avea scris (cu caractere sacre pe o panglică) acest nume: Împăratul împăraţilor şi Domnul domnilor.“ (Ap. 19:16)

Puterea Împăratului nu se află pe frunte. Puterea Împăratului se află în sex. Sceptrul regilor sfinţi, cele două coloane ale templului şi crucea Mântuitorului sunt făcute din lemnul arborelui binelui şi al răului. Acesta este arborele cunoaşterii: sexul.
Când bărbatul şi femeia se unesc sexual, ceva se crează. Primind focul sacru al Spiritului Sfânt, ne transformăm în regi şi stăpâni ai naturii”.
Adnotăm, pentru binele cititorului nostru, înţelesul pe care îl dau dicţionarele orientale cu privire la termenul *MAITREYA*: “Viitorul Buddha ce va apărea pe Pământ. Budismul Mahayan îl va considera un bodhisattva. Buddha a profetizat venirea acestui viitor Buddha ce îşi va răspândi doctrina şi va salva întreaga umanitate. În templele budiste se întâlnesc imagini ale lui Maitreya, iar în Japonia este

numit Miroku”.»

Şi, în mod curios, unul dintre planurile V.M. SAMAEL AUN WEOR a fost, este şi va fi de a răspândi pe cele cinci continente doctrina sintezei (GNOZA), pentru a-i dezvălui atât omului oriental cât şi celui occidental, deopotrivă, întreaga ştiinţă ermetică a autoeliberării. După ce Maestrul Samael răspunsese la o serie de întrebări ale unui grup de studenţi, a fost întrebat şi următorul lucru:

“Maestre, tocmai ne-aţi vorbit despre faptul că dumneavoastră sunteţi un Avatar. Bun; evident că noi nu ne-am îndoit niciodată de dumneavoastră, numai că sunt unii care afirmă că ei sunt Avatari ai Vărsătorului. Cum ne puteţi explica dumneavoastră faptul că există oameni care afirmă ceva fără să aibă modalitatea exactă de a o dovedi, Maestre?”

Atunci el a răspuns:

“În ziua arderii se va vedea fumul”. Amintiţi-vă voi că şi în vremea lui Iisus au apărut mulţi profeţi, şi toţi îşi spuneau “Avatari ai Peştilor”. Însă doar unul singur a triumfat: Acesta a fost ISUS DIN NAZARET, Cristul.

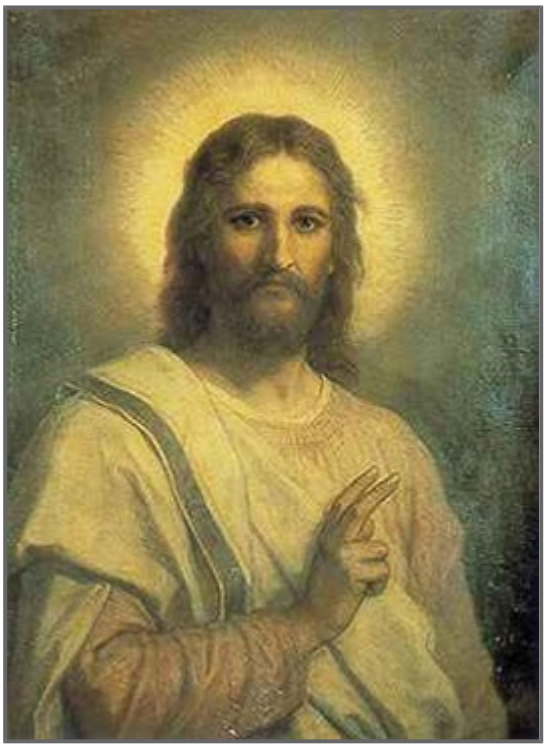

Mulţi profeţi, mulţi mesia erau şi în acele timpuri ale Atlantidei, care şi ei se considerau Avatari şi făceau să fie adoraţi ca atare. Însă doar unul a ieşit triumfător dintre apele Potopului Universal. Acesta, unul singur, a fost MANU VAIVASWATA, cel care a condus poporul său până la Platoul Central printre cutremure şi inundaţii.

Totodată, dragii mei fraţi, sunt mulţi în aceste vremuri care ar putea să spună: “Eu sunt Avatarul”, numai că faptele vor vorbi de la sine şi se va şti cine este Avatarul. În ziua Marelui Incendiu, acela care va fi capabil să scoată poporul său din foc şi flăcări, în acel moment crucial şi hotărâtor al sfârşitului Rasei Ariene, acela este Avatarul; faptele vor fi cele care vor vorbi de la sine, repet, faptele... Copacul se cunoaşte după roadele sale: aşa copac, aşa roade.

În orice caz, acum vă încredinţez Mesajul... Deşi mulţi nu vor crede, eu sunt Avatarul; să ni se

pregătească Marea Armată. Aceasta este totul”.
După parcurgerea paragrafelor anterioare, în care se combină simplitatea cu adevărul, cu siguranţă i-au venit în minte răbdătorului cititor o serie de întrebări, precum acestea: Ce înseamnă incediu universal? Cum se face că Gnoza şi Maestrul Samael amestecă budismul cu creştinismul? Despre ce este vorba în acest mesaj revoluţionar adus de către Maestru ca Avatar?
Să începem prin a face cunoscut cititorului, o dată în plus, răspunsul pe care însuşi Maestrul l-a dat atunci când i s-a adresat următoarea întrebare:
“Întrebare: În ce constă Mesajul pe care dumneavoastră aţi venit să-l transmiteţi umanităţii?
Răspuns: În mod cert este vorba despre un mesaj aparte, pentru Noua Eră a Vărsătorului. ESTE UN MESAJ COMPLET REVOLUȚIONAR, foarte diferit de tot ceea ce fusese transmis în secolele trecute, şi totuşi indispensabil pentru Noua Epocă care este iniţiată în aceste momente, în augustul tunet al gândirii.
Spre deosebire de, să spunem, ciclurile zodiacale trecute, această epocă a Vărsătorului ne conduce către reflecţii foarte profunde.
Scrierile tuturor timpurilor ne-au vorbit despre un MARE CATACLISM care se apropie, şi cei care au studiat în profuzime Biblia nu ignoră acest lucru. “Geneza” lui Moise citează “Potopul Universal” şi “Apocalipsa” Sfântului Ioan ne vorbeşte despre “Apa Arzătoare a Focului şi a Sulfului” – care este A Doua Moarte; cu alte cuvinte, Biblia începe cu apa şi se încheie cu focul. Umanitatea se zbate între apă şi foc, astfel că atunci când nu piere din cauza apei, piere prin foc.

Cunoaştem deja faptul că umanitatea timpurilor străvechi a pierit prin apă, odată cu A Doua Catastrofă Trans-alpină care a schimbat radical fizionomia globului nostru terestru.
Umanitatea actuală va pieri prin foc şi cutremure; aşa este scris. Aceia care au investigat vreodată Doctrina Secretă din Anahuac ar putea confirma acest lucru.
Sunt mulţi profeţii care ne-au vorbit despre aceasta; să ni-l amintim pe Mohamed, să ne amintim “Predica Profetică” a lui Jeshua Ben Pandira (Iisus din Nazaret), sau profeţiile Mayaşilor, etc., etc., etc.
Cataclismul Final nu este departe... Putem să vă asigurăm că bate la uşă, chiar dacă pare de necrezut... La fel de incredibil li s-a părut şi locuitorilor Atlantidei faptul că ar fi fost în pragul scufundării continentului, atunci când MANU VAIVASWATA (care nu este nimeni altul decât Noe din Biblie) le vorbea despre Marea Catastrofă care se apropia.
Oamenii râdeau şi spuneau “Acest om este nebun”; şi în ajunul Marii Tragedii toţi “mâncau şi beau,

se însurau şi se măritau", precum spun Sfintele Scripturi, iar în ziua următoare erau deja cadavre. În acelaşi mod, în aceste timpuri oamenii mănâncă, dorm, se distrează, degenerând de fiecare dată mai mult şi mai mult, şi peste puţin timp deja vor fi cadavre.
Va fi un foc pe care nimeni nu-l va putea stinge... Ziua Marelui Incediu este aproape; o catastrofă înspăimântătoare se apropie; cutremurele se vor intensifica clipă de clipă, moment de moment. Luaţi aminte că focul din interiorul Terrei se află în nelinişte...
Ce se întâmplă este că în Oceanul Atlantic, şi mai ales în Oceanul Pacific, există falii foarte adânci (în Pacific se află cele mai adânci), iar apa este deja în contact cu focul interior al Terrei, prin intermediul acelor crăpături. Atunci, este clar că se formează vapori şi presiuni în interiorul globului terestru, iar aceste presiuni şi aceşti vapori sunt elementele care conduc la cutremure.
Pe măsură ce presiunile vaporilor cresc, cutremurele se vor intensifica şi va sosi ziua în care nimeni nu va putea să trăiască în pace, în linişte, iar oraşele se vor prăbuşi în pulbere şi praf precum castelele de cărţi. aceasta este, aşadar, cruda realitate a faptelor...

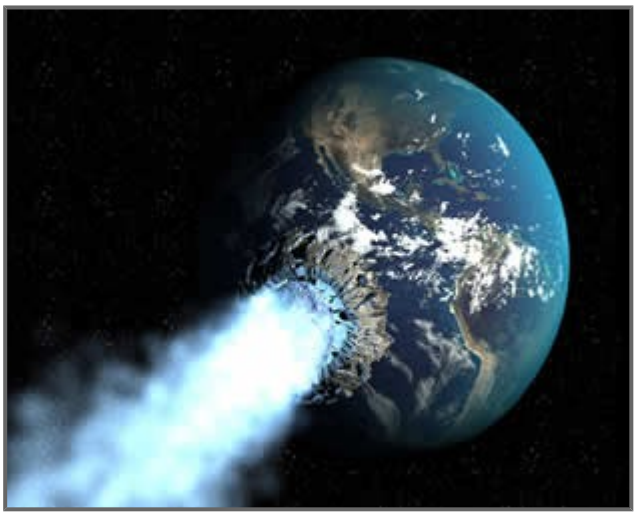

La fel cum în zilele lui Noe (care am spus deja, este acelaşi Manu VAIVASWATA) a existat un popor ales, adică o ARMATĂ DE SALVARE MONDIALĂ care a ascultat învăţăturile acelui Avatar Manu, popor care a fost salvat dintre ape şi a putut părăsi continentul înainte ca acesta să se scufunde definitiv, pentru a pătrunde în inima Asiei, tot astfel se formează şi acum o Armată, şi este evident că asupra mea cade cea mai mare responsabilitate...
La momentul şi ora cuvenite, şi în ziua indicată, va avea loc un NOU EXOD; această populaţie, această Armată de Salvare Mondială a Rasei Ariene, va fi formată din cei aleşi, din cei selectaţi, din cei care au vrut să asculte Mesajul pe care îl transmitem umanităţii.
Şi este evident că acel popor, aceea Armată, va fi salvată în secret. exact acesta este obiectivul muncii mele; exact aceasta este misiunea care ne-a fost încredinţată...
Ascultarea Mesajului şi trăirea lui este cel mai indicat pentru cei care doresc să se salveze".
Pentru a specifica în concluzie caracteristicile mesajului gnostic, pentru înţelegerea cititorului, vă vom prezenta de asemenea în aceste pagini o altă întrebare adresată Maestrului Samael:
"Întrebare: se spune că Mesajul dumneavoastră este un întreg corp doctrinar. Este logic că pentru a fi o Învăţătură atât de completă, ar trebui să includă în toate laturile sale un corp de doctrină. Acest corp de doctrină este acelaşi cu al lui Moise, Iisus, sau există vreo deosebire?
Răspuns: PRINCIPIILE DE BAZĂ ALE MARII ÎNȚELEPCIUNI UNIVERSALE SUNT MEREU ACELEAŞI. Atât Buddha, cât şi Hermes Trismegistul, Quetzalcoatl sau Iisus din Nazaret, Marele Kabir, etc., au transmis câte un Mesaj. Fiecare dintre aceste mesaje conţine, în sine însuşi, Principiile Cosmice complet impersonale şi universale.

Corpul doctrinar pe care îl transmitem acum este revoluţionar în sensul cel mai complet al cuvântului, dar coţine aceleaşi Principii pe care le-a predat în secret Buddha discipolilor săi, şi aceleaşi pe care Marele Kabir le-a încredinţat în secret alor săi; este acelaş Corp de Doctrină, numai că este prezentat în formă revoluţionară şi în acord cu NOUA EPOCĂ, ce deja se apropie.
Când spun: "Noua epocă ce deja se apropie", nu mă refer la Era Vărsătorului, care deja a început; când vorbesc despre "Noua Epocă ce deja se apropie", mă refer la viitoarea Epocă de Aur, căci Armata de Salvare Mondială pe care o pregătim acum trebuie să primească Învăţăturile care se vor preda în viitoarea Vârstă de Aur.
Această viitoare Epocă de Aur va veni după Marele Cataclism, şi acelaşi lucru se va întâmpla şi în Era Vărsătorului care deja a început.
Aşadar, cine primeşte acest tip de Învăţături se pregăteşte, de fapt, nu doar pentru Era Vărsătorului, ci şi pentru viitoarea Epocă de Aur.
Acest Corp doctrinar, în sine însuşi, este clar, specific, concret; îşi are fundamentele în cei TREI FACTORI AI REVOLUȚIEI CONŞTIINȚEI: Naşterea, Moartea şi Sacrificiul pentru Umanitate.

Este clar că trebuie să ne NAŞTEM, adică să ajungem la a Doua Naştere. Cât despre MOARTE, este necesar să eliminăm fiecare Ego pe care îl purtăm în interior, cu scopul ca Esenţa, Spiritul, să rămână în noi pur, perfect, imaculat. SĂ NE SACRIFICĂM PENTRU UMANITATE înseamnă Iubire, iar în practică semnifică a fi mereu dispus să dăm până la ultima picătură de sânge pentru semenii noştri.
Corpul doctrinar, repet, îşi are fundamentul în cei Trei Factori ai Revoluţiei Conştiinţei. Am predat o serie de Învăţături clare şi precise, ordonate cum se cuvine într-o formă practică şi o didactică potrivită pentru Noua Eră.
Aşadar, dragii mei fraţi, Învăţătura pe care o dăm se dezvoltă într-o formă completă, corectă, pentru ca toţi să o poată asimila.
Obiectivul este ca fraţii noştri, studenţii, cei care merg pe Calea care conduce la Eliberarea Finală, cei care formează Armata de Salvare Mondială, nu doar să studieze cărţile noastre, nu, aceasta nu este suficient; este nevoie de ceva mai mult, este necesar să se mediteze asupra lor, să se înţeleagă fiecare cuvânt, fiecare frază şi, în cele din urmă, este necesar să le experimenteze, să le trăiască, să poată să se Autorealizeze... spre aceasta se îndreaptă, în mod precis, Corpul Doctrinei: să servească drept instrument, să servească drept indicaţii prentru Autorealizare".
Este bine ca cititorul să ştie că opera Maestrului Samael s-a transmis şi continuă să fie transmisă într-o formă eşalonată, progresiv, adică în octave care cresc de la cele inferioare până la cele superioare.

Octavele inferioare el le-a numit “GRĂDINIȚA GNOSTICĂ”. Octavele medii le-a denumit “MESAJE DE CRĂCIUN”, pe care le-a iniţiat la începutul anilor 50 şi care s-au încheiat la începutul anilor 70. Octavelor mai elevate le-a dat titluri speciale, precum “DA, EXISTĂ INFERN, DA, EXISTĂ DIAVOL, DA, EXISTĂ KARMĂ”, “MISTERUL ÎNFLORIRI DE AUR”, “CEI TREI MUNȚI”, “PSIHOLOGIE REVOLUȚIONARĂ”, etc., etc., pentru a culmina cu opera sa postumă “PISTIS SOPHIA DEZVĂLUITĂ” (considerată de către exegeţi drept Magnus Opus a gnosticilor din toate timpurile).

Pe măsură ce creştea nivelul învăţăturii, se aprecia că de asemenea creştea nivelul spiritual al celui care dăruia învăţătura, în acest caz V.M. Samael. Aşadar, acest înţelept contemporan nu a întâmpinat nicio piedică pentru a pune în mod rapid baze solide învăţăturii gnostice. Această enormă amplitudine de domenii pe care le cuprinde Gnoza astăzi, este o consecinţă a capacităţii de pătrundere pe care a avut-o şi continuă să o aibă CONŞTIINȚA ELIBERATĂ a acestei mari FIINȚE. Să nu uităm, CONŞTIINȚA este vehiculul de informare asupra adevărurilor autentice, fiindcă acestea sunt inerente spiritului, naturii şi omului însuşi.

Evident, când studiem operele gnostice, realizăm că munca V.M. Samael nu a fost cea a unui simplu informator cu privire la teme legate de cel mai profund şi cristalin esoterism; ci în amintita muncă există implicit multe alte lucruri, mult dincolo de ceea ce limitata noastră viziune asupra lucrurilor ne permite să apreciem.

Aceasta am ajuns să o înţelegem mult mai clar atunci când l-am ascultat vorbind într-o seară, într-o fază mai avansată a studiilor, pe care o conducea personal (fază numită Camera a Treia), în care a vorbit despre proiecţia viitoare a acestei învăţături. Pentru binele cititorului transcriem acea minunată disertaţie, în formă textuală:

“Neliniştea spirituală în acest secol a început, în mod sigur, cu Maestra HELENA PETROVNA BLAVATSKY. Nu vreau să spun că nu au existat şcoli ezoterice în secolele anterioare; ceea ce semnalez este faptul că neliniştea ezoterică contemporană a început prin munca iniţiată de această Maestră.

Ea a fost în mod real în Shangri-la, iar Maestrul sau Guru-ul ei a fost marele Maestru KUTHUMI. De tânără s-a căsătorit cu bătrânul conte Blavatsky, cu care nu a întreţinut o viaţă maritală; doar a rămas

alături de el câteva luni, călătorind în Egipt, India şi Tibet, astfel încât pe atunci era privită mai rău decât o femeie care călătorea singură. În timpul acestor călătorii l-a cunoscut pe Maestrul ei.
Că poseda puteri extrordinare? Este adevărat! Că era în contact, în mod spiritual şi în formă personală, cu Maestrii din Tibet? Este cert! A scris lucrări remarcabile precum “Doctrina secretă”, “Isis fără văl”, “Vocea Tăcerii”, etc. Suferinţele grele pe care a trebuit să le îndure s-au datorat în mod sigur dificilei misiuni care i-a fost încredinţată: CEA DE A CONVINGE SCEPTICII, cărora le-a dat dovezi ale puterilor sale psihice remarcabile.
Ea a fost motivul pentru care englezul SINET şi Maestrul KUTHUMI au început să îşi scrie o corespondenţă foarte importantă. Într-o anumită ocazie, la una dintre cererile englezului Maestrul a răspuns: “Eşti sigur că dacă m-ai vedea personal, nu ţi-ai pierde interesul de a coresponda cu mine?“
Astfel cunoaştem înţelepciunea Maeştrilor! Vă asigur că dacă ar veni aici Maestrul Hilarion, sau Morya, sau contele Saint Germain, dacă ar veni să trăiască aici cu noi, în ambientul nostru, primele zile voi nu aţi ieşi din aceste case; cele cinci milioane de pseudo-ocultişti, spiritualişti şi simpatizanţi, ar tânji pentru a-i cunoaşte pe aceşti Maeştri. Mai apoi, cine ştie dacă v-ar putea răpi măcar un salut!

Afiliaţi sau simpatizanţi ai acestor studii sunt cu milioanele, dar în momentul încercării, în momentul în care ar trebui cu adevărat să se hotărască, să se stabilească realmente în A FI sau A NU FI al filosofiei, tuturor li s-ar părea lucrurile atât de grave încât ar fi îngroziţi, nu ar ramâne unul.
Majoritatea persoanelor caută aceste studii pentru distracţie, e ca şi cum ar merge la luptele cu tauri sau la cinema.
Maestra Helena Petrovna Blavatsky a trebuit să suporte multe insulte şi umiliri. Cu toate acestea, i-a fost dat să înfăptuiască diverse miracole – demonstrându-şi puterile – pentru a-i convinge pe increduli; aceasta a fost misiunea sa, cu siguranţă una foarte grea, deoarece atunci când convingi zece increduli, vin mii, când convingi o mie, vin zece mii, şi în felul acesta când vom termina de convins increduli?
În ceea ce ne priveşte, îndeplinim o misiune transcendentală: transmiterea unui mesaj către umanitate.

În cazul nostru concret, nu ne vom dedica niciodată convingerii neîncrezătorilor; ne dedicăm în mod exclusiv formării Armatei Salvării Mondiale şi la a lucra în acord cu Cercul Conştient al Umanităţii Solare la planurile pentru o nouă civilizaţie şi o nouă cultură.

Deşi sunt treizeci şi cinci de ani de când facem această muncă, consider că suntem la început. Sunt cinci milioane de gnostici răspândiţi în lume, care studiază doctrina noastră. Dar în ansamblu consider că suntem la începutul acestei mari opere.

Mesajul pe care trebuie să-l transmitem se împarte în trei părţi: prima parte este Kinder (Grădiniţa); a doua este învăţătura superioară, conţinută în Mesajele de Crăciun din fiecare an; şi există şi o a treia parte, care este mai transcendentală.

Nu voi încerca să conving increduli, nu voi pierde timpul cu lucruri inerte. Cel care vrea să accepte doctrina, să o accepte; cel care vrea să o respingă, să o respingă; fiecare să o interpreteze după mintea sa, cum doreşte. Cel care vrea să creadă, să creadă; cel care nu vrea să creadă, să nu creadă. Aceasta nu ne interesează.

Evident, nu putem să ne aşteptăm ca ANTICRISTUL FALSEI ŞTIINȚE să se lase aşa de uşor. Îl cunoaştem foarte bine; ştim că adepţii lui sunt mândri, cred că ştiu totul. Sigur că au lansat împotriva noastră atacuri şi vorbe defăimătoare, dar aceasta nu ne nelinişteşte.

Nouă nu ni se va întâmpla precum Doamnei Blavatsky, pe care au ucis-o cu atâtea calomnii; din cauză că a murit de atâta tristeţe, este numită “marea martiră a secolului trecut”. Pe noi nu ne vor răni

calomniile oamenilor. “Nu sunt mai mult pentru că mă laudă, nici mai puțin pentru că mă blamează; întodeauna sunt cea ce sunt”. Aşa încât dacă vorbesc, să vorbească; dacă nu vorbesc, să nu vorbească. Un singur lucru ne interesează:

SĂ TRANSMITEM MESAJUL, şi aceasta este tot!
Vorbim astfel sprijinindu-ne pe experienţă. Putem să facem multe demonstraţii, însă nu este cazul. Să convingi increduli este o mare greşeală. Acesta este în mod precis ceea ce a dus-o la moarte pe Doamna Blavatsky. Este clar că femeia este foarte sensibilă, şi văzîndu-se insultată de atâtea ori în public, umilită şi calomniată, s-a îmbolnăvit şi a murit.
Cunoaştem, aşadar, ce este umanitatea. Cunoaştem acel surâs subtil al incredulilor. Şi deja am spus că chiar dacă astăzi convingem zece mii de sceptici, mâine vor veni un milion la fel, şi niciodată nu vom termina această sarcină absurdă.
Noi suntem mai practici în acest sens: oferim CHEILE pentru ca fiecare să se convingă el însuşi. Dacă este cineva care vrea să se convingă, să experimenteze pe propia lui piele, nu pe a noastră.
Învăţăm, de exemplu, cum se iese în corp astral, pentru ca fiecare să se convingă prin el însuşi. Învăţăm sistemul prin care se pune corpul fizic în a Patra Dimensiune, pentru ca fiecare să meargă, cu corpul de carne şi oase, să experimenteze chestiunile Ultra-ului. Astfel, cine vrea să vadă, să audă şi să palpeze marile realităţi ale lumilor superioare, trebuie să-şi asume osteneala de a lucra asupra sa.
Vă înmânăm secretele MARELUI ARCAN şi DOCTRINA scrisă în multe cărţi care deja se găsesc în multe părţi ale planetei Terra. Realizăm munca ce ne-a fost încredinţată de Cercul Conştient al Umanităţii Solare: aceea de a forma MIŞCAREA GNOSTICĂ, iar aceasta va fi din ce în ce mai puternică. Sunt multe mii de persoane care studiază cărţile noastre, şi numărul lor se va mări mult mai mult în viitor.
Am început o importantă campanie de informare în toată America Latină, Statele Unite, Canada, Europa, Africa şi Asia; am trimis misionari în toate direcţiile, iar aceştia vorbesc în universităţi, case culturale, radio, televiziune, cămine, etc., şi mai mult, se fondează şcoli unde se studiază marele mistere şi aspecte stiinţifice ale Cosmosului infinit.
Ne propunem să creăm Armata Salvării Mondiale. Că există reacţionari? Este adevărat! Voi ştiţi că există multe şcoli pseudo-ezoteriste şi pseudo-ocultiste care încă rămân fidele teoriilor trecutului şi sub nicio formă nu acceptă nimic nou. Trebuie să-i lăsaţi în pace cu planurile lor antice şi învechite. Noi suntem revoluţionari, ori reacţionarii nu pot fi alături de noi. Învăţăturile noastre sunt pentru aceia care acceptă REVOLUȚIA CONŞTIINȚEI.

Avem nevoie de lichidarea şi dezintegrarea EGOULUI; avem nevoie ca agregatele psihice să dispară, în mod total, pentru a ne elibera de greşeală şi durere. Pentru că, realmente, singurul lucru decent pe care îl posedă animalul intelectual în mod greşit numit om este ESENȚA, materialul psihic, care nu este altceva decât o fracţiune din SUFLETUL UMAN (Manas Superior al Teozofiei). Ceea ce înseamnă că umanoidul încă nu posedă Suflet.

În orice caz, aspectul cel mai important în viaţa fiinţei umane este de a ne transforma în oameni adevăraţi, într-un CHAMBERON (care înseamnă Înţelept sau Sfânt) în sensul cel mai complet al cuvântului. Este clar că pentru a fi Înţelept sau Sfânt este necesară moartea în sine însuşi, prin altă modalitate este imposibil să ne transformăm în Chamberon.

Triada nemuritoare ATMAN – BUDDHI – MANAS este întâlnită în multe texte sacre, însă cine a încarnat-o? faptul că mulţi iniţiaţi - în trecut - nu au oferit cunoaşterii tot adevărul, a fost un lucru necesar. Ei au trebuit să vorbească în termenii în care au făcut-o pentru a trezi interesul publicului. Probabil că dacă înainte s-ar fi clarificat faptul că fiinţa umană încă nu are încarnat SUFLETUL UMAN, şi că are doar o fracţiune de suflet închisă înăuntrul Egoului, oamenii ar fi respins acest adevăr.

Dr. RUDOLF STEINER a profetizat în 1912 că "va veni o învăţătură de tip superior", şi în mod evident aceasta deja se transmite. A fost necesar să se pregătească mai întâi ambianţa, şi clar că acum este pregătită. Doar în acest mod se putea transmite umanităţii această învăţătură superioară...

Ştim că Esenţa este o fracţiune de Suflet, dar cu această fracţiune putem elabora ceea ce Tao numeşte "EMBRIONUL DE AUR". Acest Embrion de Aur vine să stabilească în noi un echilibru perfect între material şi spiritual. Dar nu este posibil să elaborăm numitul embrion, dacă înainte nu am eliberat Esenţa care se găseşte închisă înăuntrul Egoului, Eului, Eului însuşi. Dezintegrând Egoul, Esenţa sau Buddhata se transformă în Embrion de Aur.

Doar o persoană care posedă EMBRIONUL DE AUR este conştientă. Cine reuşeste să elaboreze în interiorul său minunatul EMBRION DE AUR se trezeşte în toate regiunile sau lumile Spaţiului, şi îşi încarnează triada nemuritoare. Fără îndoială că cine dobândeşte acest deziderat se transformă în OM LEGITIM, în ADEPT AL CERCULUI CONŞTIENT AL UMANITĂŢII SOLARE. Acesta este tot!"

Compendiu Doctrinar

Starea Interioară

Stări Greşite

Evenimente Personale

Observator şi Observat

Gânduri Negative

Individualitatea

Creaturi Mecanice

Bunul Stăpân al Casei

Observare de Sine Însuşi

Disciplina

Ambiția

A şti să Asculți

Înțelepciune şi Iubire

Adevărul

Vocația

Adolescența

Rebeliunea Psihologică

Individul Integru

Conştiința

Revoluția în psihologie

Starea Interioară

Starea Interioară

Stări Greşite

Evenimente Personale

Diferitele Euri

Observator şi Observat

Gânduri Negative

Individualitatea

Creaturi Mecanice

Bunul Stăpân al Casei

Observare de Sine Însuşi

A combina în mod corect stările interioare cu întâmplările exterioare înseamnă a şti să trăieşti inteligent... Orice eveniment trăit în mod inteligent cere starea sa interioară corespunzătoare, specifică... Însă, din nefericire, când oamenii îşi revizuiesc viaţa, cred că aceasta, în ea însăşi, este constituită exclusiv din evenimente exterioare... Bieţii oameni! se gândesc că dacă o anumită întâmplare nu s-ar fi produs, viaţa lor ar fi fost mai bună... Presupun că soarta le-a fost potrivnică şi că au pierdut ocazia de a fi fericiţi...

Deplâng ceea ce au pierdut, plâng după ceea ce au dispreţuit, se vaietă amintindu-şi de vechile obstacole şi calamităţi…
Oamenii nu vor să-şi dea seama că a vegeta nu înseamnă a trăi şi că aptitudinea de a exista în mod conştient depinde exclusiv de calitatea stărilor interioare ale Sufletului…
Desigur, nu are importanţă cât de frumoase sunt întâmplările exterioare ale vieţii, dacă, în acele momente, nu ne găsim în starea interioară potrivită, cele mai bune evenimente ne pot părea monotone, obositoare sau, pur şi simplu, plictisitoare…
O persoană aşteaptă cu nerăbdare festivitatea nunţii, este un eveniment, dar s-ar putea întâmpla ca, în momentul precis al evenimentului, să fie atât de preocupată încât, de fapt, să nu simtă nici o plăcere pentru acesta şi totul să devină la fel de rece şi arid ca un protocol…
Experienţa ne-a arătat că, nu toate persoanele care asistă la un banchet sau la o petrecere, se bucură cu adevărat…
Nu lipseşte nicicând un plictisit la cea mai bună dintre festivităţile publice şi piesele cele mai încântătoare îi bucură pe unii şi-i fac să plângă pe alţii.
Sunt foarte rare persoanele care ştiu să combine în mod conştient evenimentul extern cu starea internă potrivită…
Este deplorabil că oamenii nu ştiu să trăiască conştient: plâng când trebuie să râdă şi râd când trebuie să plângă…
Controlul este diferit: înţeleptul poate fi vesel, dar niciodată plin de frenezie nebunească; trist, dar niciodată disperat şi abătut; senin în mijlocul violenţei; abstinent în orgii; cast printre desfrânaţi etc…
Persoanele melancolice şi pesimiste cred ceea ce este mai rău despre viaţă şi, în mod sincer, nu doresc să trăiască…
Zilnic vedem oameni care nu numai că sunt nefericiţi, ci în plus – şi ceea ce este mai rău– amărăsc şi viaţa celorlalţi…
Astfel de oameni nu s-ar schimba nici dacă ar trăi zilnic din sărbătoare în sărbătoare; poartă boala psihologică în interiorul lor… Aceste persoane au stări intime complet perverse…
Totuşi, acei indivizi se auto-califică drept corecţi, sfinţi, virtuoşi, nobili, serviabili, martiri etc. etc. etc…
Sunt oameni care se auto-consideră în mod excesiv; persoane care se iubesc mult pe ele însele…
Indivizi care-şi plâng mult de milă şi care caută mereu soluţii de evadare pentru a se eschiva de propriile lor responsabilităţi…

Astfel de persoane sunt obişnuite cu emoţiile inferioare şi este clar că, din acest motiv, creează zilnic elemente psihice infraumane.
Evenimentele nefericite, reversurile norocului, mizeria, datoriile, problemele etc., sunt în exclusivitate ale acelor persoane care nu ştiu să trăiască...
Oricine îşi poate forma o bogată cultură intelectuală, însă sunt puţine persoanele care au învăţat să trăiască în mod corect...
Când cineva vrea să separe evenimentele exterioare de stările interioare ale conştiinţei, demonstrează concret incapacitatea sa de a trăi în mod demn.
Cei care învaţă să combine în mod conştient evenimente exterioare şi stări interioare merg pe drumul succesului...

Stări Greşite

Starea Interioară Stări Greşite Evenimente Personale Diferitele Euri Observator şi Observat Gânduri Negative Individualitatea Creaturi Mecanice Bunul Stăpân al Casei Observare de Sine Însuşi

Indiscutabil, în riguroasa observare a Eului Însuşi, se dovedeşte a fi întotdeauna urgent şi de neamânat să facem o diferenţiere logică completă faţă de întâmplările exterioare ale vieţii practice şi stările intime ale conştiinţei.

Trebuie să ştim de urgenţă unde suntem situaţi la un moment dat, atât în ceea ce priveşte starea intimă a conştiinţei cât şi natura specifică a evenimentului

exterior care ni se întâmplă.

Viaţa în sine însăşi este o serie de evenimente care se succed în timp şi spaţiu…

Cineva a spus: „Viaţa este un lanţ de martirii pe care omul îl poartă încâlcit în Suflet”.

Fiecare este foarte liber să gândească cum vrea; eu cred că plăcerilor efemere ale unei clipe trecătoare le urmează întotdeauna dezamăgirea şi amărăciunea…

Fiecare întâmplare îşi are savoarea caracteristică specială şi stările interioare sunt deopotrivă de diferite feluri; acest lucru este indiscutabil, incontestabil…

Desigur, munca interioară asupra noastră înşine se referă în mod accentuat la diversele stări psihologice ale conştiinţei…

Nimeni nu ar putea nega faptul că în interiorul nostru cărăm multe erori şi că există stări greşite…

Dacă chiar vrem să ne schimbăm de-adevăratelea, trebuie, cu maximă urgenţă şi neîntârziat, să modificăm radical acele stări greşite ale conştiinţei…

Modificarea absolută a stărilor greşite produce transformări complete în domeniul vieţii practice…

Când o persoană lucrează serios asupra stărilor greşite, evident întâmplările neplăcute ale vieţii deja n-o mai pot răni atât de uşor…

Spunem ceva ce poate fi înţeles doar trăind-o, simţind-o cu adevărat pe terenul însuşi al faptelor…

Cine nu lucrează asupra lui însuşi este întotdeauna victimă a circumstanţelor; este ca o biată luntre pe apele furtunoase ale oceanului…

Evenimentele se schimbă neîncetat în multiplele lor combinaţii; vin unele după altele în valuri, sunt influenţe…

Cu siguranţă, există întâmplări bune şi rele; unele evenimente vor fi mai bune sau mai rele decât altele…

A modifica anumite evenimente este posibil; faptul de a schimba rezultate, de a modifica situaţii etc., este inclus desigur în numărul posibilităţilor.

Totuşi, există situaţii de fapt care într-adevăr nu pot fi schimbate;

în acest ultim caz, trebuie să fie acceptate în mod conştient, chiar dacă unele se vor dovedi foarte periculoase şi chiar dureroase...

Incontestabil, durerea dispare când nu ne identificăm cu problema care s-a prezentat.

Trebuie să considerăm viaţa ca pe o serie succesivă de stări interioare; o istorie autentică a vieţii noastre este formată în special din toate acele stări...

Revizuind întreaga noastră existenţă, putem verifica prin noi înşine, în mod direct, că multe situaţii neplăcute au fost posibile din cauza stărilor interioare greşite...

Alexandru cel Mare, deşi a fost întotdeauna temperat prin natura sa, s-a dedat, din orgoliu, la excese care i-au produs moartea...

Francisc I a murit din cauza unui murdar şi abominabil adulter de care istoria îşi aminteşte încă foarte bine...

Când Marat a fost asasinat de o călugăriţă perversă, murea de îngâmfare şi de invidie, credea despre el însuşi că este absolut corect...

Doamnele din Parcul Cerbilor indiscutabil au epuizat complet vitalitatea înspăimântătorului fornicator numit Louis al XV-lea.

Multe sunt persoanele care mor din ambiţie, mânie sau gelozie, aceasta o ştiu prea bine psihologii...

De îndată ce voinţa noastră se întăreşte în mod irevocabil într-o tendinţă absurdă, ne transformăm în candidaţi pentru cavou sau cimitir...

Othello, din cauza geloziei, a devenit un asasin, iar închisorile sunt pline de înşelaţi sinceri...

Evenimente Personale

Starea Interioară Stări Greşite Evenimente Personale Diferitele Euri Observator şi Observat Gânduri Negative Individualitatea Creaturi Mecanice Bunul Stăpân al Casei Observare de Sine Însuşi

Deplina auto-observare intimă a Eului Însuşi se dovedeşte urgentă când încercăm să descoperim stări psihologice greşite.

Incontestabil, stările interioare greşite pot fi corectate prin intermediul unor procedee corecte.

Dat fiind faptul că viaţa interioară este magnetul care atrage evenimentele exterioare, trebuie, cu maximă urgenţă, neîntârziat, să eliminăm din psihicul nostru stările psihologice eronate.

A corecta stările psihologice greşite este indispensabil când vrem să schimbăm, în mod fundamental, natura anumitor evenimente nedorite.

A schimba relaţia noastră cu anumite evenimente, este posibil dacă eliminăm din interiorul nostru anumite stări psihologice absurde.

Situaţii exterioare distructive ar putea deveni inofensive şi chiar constructive, prin intermediul corectării inteligente a stărilor interioare eronate.

Putem schimba natura evenimentelor neplăcute care ni se întâmplă când ne purificăm în mod intim.

Cine niciodată nu-şi corectează stările psihologice absurde, crezându-se foarte puternic, se transformă într-o victimă a circumstanţelor.

A face ordine în dezordonata noastră casă interioară este vital, când dorim să schimbăm cursul unei existenţe nefericite.

Oamenii se vaietă de toate, suferă, plâng, protestează, ar vrea să-şi schimbe viaţa, să iasă din nenorocirea în care se găsesc; din nefericire, nu lucrează asupra lor înşişi.

Oamenii nu vor să-şi dea seama că viaţa interioară atrage circumstanţe exterioare, şi că, dacă acestea sunt dureroase, se datorează stărilor interioare absurde.

Exteriorul este doar reflectarea interiorului, cine se schimbă în sinea lui produce o nouă ordine a lucrurilor.

Evenimentele exterioare niciodată nu ar fi atât de importante cât modul de a reacţiona faţă de ele.

Ai rămas senin în faţa celui care te-a insultat? Ai primit cu bunăvoinţă manifestările neplăcute ale

semenilor tăi?

În ce fel ai reacţionat în faţa infidelităţii fiinţei iubite? Te-ai lăsat dus de veninul geloziei? Ai ucis? Eşti în închisoare?

Spitalele, cimitirele sau cavourile, închisorile sunt pline de sinceri înşelaţi care au reacţionat în mod absurd în faţa evenimentelor exterioare.

Cea mai bună armă pe care un om o poate folosi în viaţă, este o stare Psihologică corectă.

O persoană poate dezarma fiare şi demasca trădători prin intermediul stărilor interioare adecvate.

Stările interioare greşite ne transformă în victime neajutorate ale perversităţii umane.

Învăţaţi să înfruntaţi situaţiile cele mai neplăcute ale vieţii practice cu o atitudine interioară potrivită...

Nu vă identificaţi cu nici un eveniment; amintiţi-vă că totul trece; învăţaţi să vedeţi viaţa ca pe un film şi veţi primi beneficiile...

Nu uitaţi că întâmplări lipsite de importanţă ar putea să vă ducă la nenorocire dacă nu eliminaţi din psihicul vostru stările interioare greşite.

Fiecare eveniment exterior are nevoie în mod incontestabil de biletul adecvat, adică, de starea Psihologică precisă.

Diferitele Euri

Starea Interioară

Stări Greşite

Evenimente Personale

Diferitele Euri

Observator şi Observat

Gânduri Negative

Individualitatea

Creaturi Mecanice

Bunul Stăpân al Casei

Observare de Sine Însuşi

Mamiferul Raţional în mod greşit numit om, în realitate nu posedă o individualitate definită. Incontestabil, această lipsă de unitate Psihologică în umanoid este cauza atâtor

dificultăţi şi amărăciuni.
Corpul fizic este o unitate completă şi funcţionează ca un întreg organic, mai puţin când este bolnav.
Dar viaţa interioară a umanoidului în nici un caz nu este o unitate psihologică.
Cel mai grav lucru din toate acestea –în pofida a ceea ce spun diversele şcoli de tip Pseudo-esoteric şi Pseudo-ocultist– este absenţa organizării Psihologice în profunzimea însăşi a fiecărui subiect.
Cu siguranţă, în astfel de condiţii, în viaţa interioară a persoanelor, nu există o muncă armonioasă ca un tot.
Umanoidul, în raport cu starea sa interioară, este o multiplicitate psihologică, o sumă de „Euri”.
Ignoranţii cultivaţi ai acestei epoci tenebroase închină un cult „EULUI”, îl divinizează, îl pun pe altare, îl numesc: „Alter Ego”, „Eu Superior”, „Eu Divin” etc. etc. etc.
Nu vor să-şi dea seama, pedanţii acestei vârste negre în care trăim, că „Eu Superior” sau „Eu Inferior” sunt două secţiuni ale aceluiaşi Ego pluralizat…

Umanoidul nu are, în mod sigur, un „Eu permanent”, ci o multitudine de diferite „Euri” infraumane şi absurde.

Bietul animal intelectual, în mod greşit numit om, este asemănător unei case în dezordine, unde, în loc de un stăpân, există mulţi servitori care vor întotdeauna să comande şi să facă ceea ce poftesc…

Cea mai mare greşeală a Pseudo-esoterismului şi a Pseudo-ocultismului ieftin este de a presupune că ceilalţi posedă, sau că au un „EU Permanent şi Neschimbător”, fără început şi fără sfârşit…

Dacă aceia care gândesc astfel şi-ar trezi conştiinţa, chiar şi numai pentru o clipă, ar putea evidenţia în mod clar, prin ei înşişi, că umanoidul raţional nicicând nu este acelaşi pentru mult timp…

Mamiferul intelectual, din punct de vedere psihologic, se schimbă în mod continuu…

A crede că dacă o persoană care se numeşte Luis, rămâne mereu Luis, se dovedeşte a fi ceva asemănător cu o glumă de foarte prost gust…

Acest subiect care este numit Luis are în el însuşi alte „Euri”, alte egouri care se exprimă în diferite momente prin intermediul personalităţii sale şi chiar dacă lui Luis nu-i place lăcomia, altui „EU” din el –să-l numim Pepe– îi place lăcomia şi aşa mai departe.

Nici o persoană nu este aceeaşi în mod continuu; într-adevăr, nu este nevoie să fii foarte înţelept pentru a-ţi da seama exact de nenumăratele schimbări şi contradicţii ale fiecărui subiect…

A presupune că cineva are un „Eu Permanent şi Neschimbător” echivalează, desigur, cu un abuz faţă de semeni şi faţă de noi înşine.

Înăuntrul fiecărei persoane trăiesc multe persoane, multe „Euri”, aceasta o poate verifica, prin ea însăşi şi în mod direct, orice persoană trezită, conştientă…

Observator şi Observat

Starea Interioară Stări Greşite Evenimente Personale Diferitele Euri Observator şi Observat Gânduri Negative Individualitatea Creaturi Mecanice Bunul Stăpân al Casei Observare de Sine Însuşi

Este foarte clar şi nu se dovedeşte greu de înţeles că atunci când cineva începe să se observe pe sine însuşi în mod serios din punctul de vedere al faptului că nu este Unul, ci Mulţi, începe să lucreze realmente asupra a ceea ce poartă în interior.

Următoarele defecte Psihologice sunt obstacole, bariere, piedici, pentru munca de Auto-observare Intimă: Mitomania (Grandomania, a se crede un Zeu), Egolatria (Credinţa într-un Eu permanent; adorarea oricărui tip de Alter Ego), Paranoia (Paradă de erudiţie, Auto-suficienţă, înfumurare, a se crede infailibil, orgoliu mistic, persoana care nu ştie să vadă punctul de vedere al altuia).

Când continuăm cu convingerea absurdă că suntem Unul, că posedăm un Eu permanent, munca serioasă

asupra noastră înşine se dovedeşte a fi mai mult decât imposibilă.

Cine se crede mereu Unul, nicicând nu va fi capabil să se separe de propriile sale elemente indezirabile. Va considera fiecare gând, sentiment, dorinţă, emoţie, pasiune, afect etc. etc. etc., ca funcţionalisme diferite, nemodificabile ale propriei sale naturi şi chiar se va justifica în faţa celorlalţi, spunând că anumite defecte personale sunt de natură ereditară...

Cine acceptă Doctrina Multiplelor Euri, înţelege pe baza observării că fiecare dorinţă, gând, acţiune, pasiune etc., corespunde acestui sau altui Eu distinct, diferit...

Orice atlet al Auto-observării intime lucrează foarte serios înăuntrul său însuşi şi se străduieşte să îndepărteze din psihicul său diversele elemente nedorite pe care le poartă în interior...

Dacă o persoană începe cu adevărat şi foarte sincer să se observe în interior, se divide în două: Observator şi Observat.

Dacă acea divizare nu s-ar produce, este evident că nicicând nu am face un pas înainte pe Calea minunată a Auto-Cunoaşterii.

Cum ne-am putea observa pe noi înşine dacă am comite greşeala de a nu vrea să ne divizăm în Observator şi Observat?

Dacă această divizare nu s-ar produce, este clar că niciodată nu am face un pas înainte pe drumul Auto-Cunoaşterii.

Fără îndoială, când această divizare nu are loc, continuăm identificaţi cu toate procesele Eului Pluralizat...

Cine se identifică cu diversele procese ale Eului Pluralizat, este mereu victimă a circumstanţelor.

Cum ar putea modifica împrejurările acela care nu se cunoaşte pe sine însuşi? Cum s-ar putea cunoaşte pe sine însuşi cel care niciodată nu s-a observat în interior? În ce mod ar putea cineva să se auto-observe, dacă nu se divide mai întâi în Observator şi Observat?

Ei bine, nimeni nu poate începe să se schimbe radical atâta timp cât nu este capabil să spună: „această dorinţă este un Eu animalic pe care trebuie să-l elimin"; „acest gând egoist este un alt Eu care mă chinuieşte şi pe care trebuie să-l dezintegrez"; „acest sentiment care-mi răneşte inima este un Eu intrus, pe care trebuie să-l reduc la praf cosmic" etc. etc.

Fireşte, acest lucru este imposibil pentru cine nicicând nu s-a divizat în Observator şi Observat.

Cine ia toate procesele sale Psihologice ca funcţionalisme ale unui Eu Unic, Individual şi Permanent, este atât de identificat cu toate erorile sale, le are atât de unite cu sine însuşi, încât a pierdut, din acest motiv, capacitatea pentru a le separa de Psihicul său.

Evident, astfel de persoane niciodată nu se pot schimba radical, sunt oameni condamnaţi la cel mai deplin eşec.

Gânduri Negative

Starea Interioară Stări Greşite Evenimente Personale Diferitele Euri Observator şi Observat Gânduri Negative Individualitatea Creaturi Mecanice Bunul Stăpân al Casei Observare de Sine Însuşi

A gândi profund şi cu deplină atenţie se dovedeşte ciudat în această epocă involutivă şi decadentă.

Din Centrul Intelectual izvorăsc diverse gânduri care nu provin dintr-un Eu permanent cum presupun în mod stupid ignoranţii cultivaţi, ci din diferitele „Euri" ce există în fiecare dintre Noi.

Când un om gândeşte, crede cu fermitate că gândeşte el în sine însuşi şi prin sine însuşi.

Bietul mamifer intelectual, nu vrea să-şi dea seama că multiplele gânduri care trec prin

mintea sa îşi au originea în diversele „Euri" pe care le purtăm în interior.

Aceasta înseamnă că nu suntem adevăraţi indivizi gânditori; în realitate, încă nu avem minte individuală.

Totuşi, fiecare dintre diferitele „Euri" pe care le purtăm în interior foloseşte Centrul nostru Intelectual, îl utilizează de câte ori poate pentru a gândi.

Ar fi, deci, absurd să ne identificăm cu un anumit gând negativ sau dăunător, crezându-l proprietate particulară.

În mod evident, acest sau acel gând negativ provine dintr-un oarecare „Eu" care la un moment dat a folosit în mod abuziv Centrul nostru Intelectual.

Există gânduri negative de diferite feluri: suspiciune, neîncredere, rea-voinţă faţă de altă persoană, gelozie pasională, gelozie religioasă, gelozie politică, gelozie faţă de prietenii sau de tip familial, lăcomie, desfrâu, răzbunare, mânie, orgoliu, invidie, ură, resentiment, furt, adulter, lene, gurmandism etc. etc. etc...

În realitate, sunt atât de multe defectele psihologice pe care le avem, încât chiar dacă am avea cerul gurii din oţel şi o mie de limbi pentru a vorbi, nu am izbuti să le enumerăm complet.

Ca urmare sau corolar al celor spuse anterior, se dovedeşte necugetat să ne identificăm cu gândurile negative.

Cum se face că nu este posibil să existe efect fără cauză, afirmăm în mod solemn că nicicând un gând nu ar putea exista prin el însuşi, prin generare spontană...

Relaţia dintre gânditor şi gând este evidentă; fiecare gând negativ îşi are originea într-un gânditor diferit.

În fiecare dintre noi există atâţia gânditori negativi câte gânduri de acest fel.

Privită această problemă dintr-un unghi pluralizat, „Gânditori şi gânduri", realitatea este că fiecare dintre „Eurile" pe care le cărăm în Psihicul nostru, e cu siguranţă un gânditor diferit.

Incontestabil, înăuntrul fiecăruia dintre noi există exagerat de mulţi gânditori; totuşi, fiecare dintre aceştia, deşi e doar o parte, se crede totul la un moment dat...

Mitomanii, egolatrii, narcisiştii, paranoicii nicicând n-ar accepta teza „Pluralităţii Gânditorilor", deoarece se iubesc prea mult pe ei înşişi, se simt „tatăl lui Tarzan" sau „mama puiuţilor"...

Cum ar putea astfel de persoane anormale să accepte ideea că nu posedă o minte individuală, genială, minunată?...

Totuşi, acei pedanţi au cea mai bună părere despre ei înşişi şi chiar se îmbracă cu tunica lui Aristip pentru a da dovadă de înţelepciune şi umilinţă...

Legenda secolelor povesteşte undeva că Aristip, vrând să dea dovadă de înţelepciune şi umilinţă, s-a îmbrăcat cu o veche tunică, plină de petice şi găuri; a luat în mâna dreaptă Bastonul Filosofiei şi s-a dus pe străzile Atenei...

Se spune că atunci când Socrate l-a văzut venind, a exclamat cu voce tare: „O, Aristip, vanitatea ta se vede prin găurile veşmântului tău!"

Cine nu trăieşte mereu în stare de Alertă Noutate, de Percepţie Alertă, gândind că gândeşte, se identifică cu uşurinţă cu orice gând negativ.

Ca urmare a acestui fapt, se întăreşte în mod lamentabil puterea sinistră a „Eului Negativ", autor al gândului corespunzător despre care e vorba.

Cu cât ne identificăm mai mult cu un gând negativ, cu atât mai mult vom fi sclavii „Eului" corespunzător care îl caracterizează.

În ceea ce priveşte Gnoza, Drumul Secret, munca asupra noastră înşine, tentaţiile noastre particulare se găsesc tocmai în „Eurile" care urăsc Gnoza, munca esoterică, deoarece nu ignoră că existenţa lor înăuntrul psihicului nostru este ameninţată mortal de Gnoză şi de muncă.

Acele „Euri Negative" şi certăreţe se înstăpânesc cu uşurinţă pe anumite încâlceli mentale depozitate în Centrul nostru Intelectual şi produc secvenţial curenţi mentali nocivi şi dăunători.

Dacă acceptăm aceste gânduri, acele „Euri Negative" care la un moment dat controlează Centrul

nostru Intelectual, vom fi atunci incapabili să ne eliberăm de rezultatele lor.

Niciodată nu trebuie să uităm că orice „Eu Negativ” se „Auto-Înşeală” şi „Înşeală”, în concluzie: Minte.

De fiecare dată când simţim o subită pierdere de forţă, când aspirantul se decepţionează faţă de Gnoză, de munca esoterică, când îşi pierde entuziasmul şi abandonează ce este mai bun, este evident că a fost înşelat de vreun Eu Negativ.

„Eul Negativ al Adulterului” distruge cămine nobile şi-i face pe copii nefericiţi.

„Eul Negativ al Geloziei” înşeală fiinţele care se adoră şi distruge fericirea acestora.

„Eul Negativ al Orgoliului Mistic” îi înşeală pe devoţii Drumului, iar aceştia, simţindu-se înţelepţi, îşi abandonează Maestrul sau îl trădează...

Eul Negativ apelează la experienţele noastre personale, la amintirile noastre, la cele mai bune năzuinţe ale noastre, la sinceritatea noastră şi, prin intermediul unei riguroase selecţii a tuturor acestora, prezintă ceva într-o falsă lumină, ceva ce fascinează şi survine eşecul...

Totuşi, când o persoană descoperă „Eul” în acţiune, când a învăţat să trăiască în stare de alertă, o astfel de înşelătorie devine imposibilă...

Individualitatea

Starea Interioară

Stări Greşite

Evenimente Personale

Diferitele Euri

Observator şi Observat

Gânduri Negative

Individualitatea

Creaturi Mecanice

Bunul Stăpân al Casei

Observare de Sine Însuşi

A se crede „Unul”, desigur este o glumă de mult prost gust; din nefericire, această zadarnică iluzie există înăuntrul fiecăruia dintre noi. În mod lamentabil, întotdeauna avem cea mai bună părere despre noi înşine, niciodată nu ne trece prin cap să înţelegem că nici măcar nu posedăm o individualita te adevărată. Partea cea mai proastă este că ne oferim chiar falsul lux de a presupune că fiecare dintre noi se bucură de o conştiinţă

deplină şi de o voinţă proprie.
Bieţii de noi! Cât de stupizi suntem!
Fără nici o îndoială ignoranţa este cea mai rea dintre nenorociri.
Înăuntrul fiecăruia dintre noi există mai multe mii de Indivizi diferiţi, subiecţi distincţi, Euri sau persoane care se ceartă între ele, care se bat pentru supremaţie şi care nu au nici o ordine sau concordanţă.
Dacă am fi conştienţi, dacă ne-am trezi din atâtea visuri şi fantezii, cât de diferită ar fi viaţa...
Însă ca o culme a nefericirii noastre, emoţiile negative şi auto-consideraţiile şi amorul propriu, ne fascinează, ne hipnotizează, niciodată nu ne permit să ne amintim de noi înşine, să ne vedem aşa cum suntem...
Credem că avem o singură voinţă, când în realitate posedăm multe voinţe diferite. (Fiecare Eu o are pe a sa).
Tragi-comedia acestei întregi Multiplicităţi Interioare se dovedeşte înfiorătoare; diferitele voinţe interioare se ceartă între ele, trăiesc în conflict continuu, acţionează în direcţii

diferite.
Dacă am avea o adevărată Individualitate, dacă am poseda o Unitate în locul unei Multiplicităţi, am avea de asemenea continuitate a scopurilor, conştiinţă trezită, voinţă particulară, individuală.
Ceea ce este indicat e să ne schimbăm; cu toate acestea, trebuie să începem prin a fi sinceri faţă de noi înşine.
Avem nevoie să facem un inventar psihologic despre noi înşine pentru a cunoaşte ceea ce avem în plus şi ceea ce ne lipseşte.
Este posibil să obţinem o Individualitate, însă dacă noi credem că o avem, acea posibilitate va dispărea.
Este evident că niciodată nu am lupta pentru a obţine ceva ce credem că avem. Fantezia ne face să credem că suntem posesori ai Individualităţii şi chiar există în lume şcoli în care aşa se predă.
Este urgent să luptăm împotriva fanteziei, aceasta ne face să părem ca şi cum am fi în felul acesta sau acela, când, în realitate, suntem mizerabili, neruşinaţi şi perverşi.
Credem că suntem oameni, când de fapt, suntem numai nişte mamifere intelectuale lipsite de Individualitate.
Mitomanii se cred Zei, Mahatmaşi etc., fără să bănuiască faptul că nici măcar nu au minte individuală şi Voinţă Conştientă.
Egolatrii îl adoră într-atât pe iubitul lor Ego, încât nicicând nu ar accepta ideea Multiplicităţii Egourilor înăuntrul lor înşişi.
Paranoicii, cu tot orgoliul clasic ce-i caracterizează, nici măcar nu vor citi această carte…
Este indispensabil să luptăm pe viaţă şi pe moarte împotriva fanteziei legate de noi înşine, dacă nu vrem să fim victime ale emoţiilor artificiale şi ale experienţelor false care pe lângă faptul că ne pun în situaţii ridicole, împiedică orice posibilitate de dezvoltare interioară.
Animalul intelectual este atât de hipnotizat de fantezia sa încât visează că este un leu sau o acvilă, pe când cu adevărat nu este nimic altceva decât un netrebnic vierme din noroiul pământului.
Mitomanul niciodată nu ar accepta aceste afirmaţii făcute în rândurile de mai sus; evident, el se simte arhihierofant,

orice s-ar spune, fără să bănuiască faptul că fantezia nu este practic nimic, „nimic altceva decât fantezie”.
Fantezia este o forţă reală care acţionează în mod universal asupra omenirii şi care menţine umanoidul intelectual într-o stare de vis, făcându-l să creadă că este deja un om, că posedă adevărată Individualitate, voinţă, conştiinţă trezită, minte particulară etc. etc.
Când gândim că suntem unul, nu ne putem clinti din locul în care ne aflăm în noi înşine, batem pasul pe loc şi în cele din urmă degenerăm, involuăm.
Fiecare dintre noi se găseşte într-o anumită etapă psihologică şi nu vom putea ieşi din aceasta, decât dacă le vom descoperi în mod direct pe toate acele persoane sau Euri care trăiesc înăuntrul persoanei noastre.
Este clar că prin intermediul auto-observării intime vom putea vedea persoanele care trăiesc în psihicul nostru şi pe care trebuie să le eliminăm pentru a obţine transformarea radicală.
Această percepţie, această auto-observare, transformă în mod fundamental toate concepţiile greşite pe care le avem despre noi înşine şi, ca rezultat, vom evidenţia faptul concret că nu posedăm o adevărată Individualitate.
Atâta timp cât nu ne vom auto-observa, vom trăi cu iluzia că suntem Unul şi, în consecinţă, viaţa noastră va fi falsă.
Nu este posibil să ne relaţionăm corect cu semenii noştri când nu se realizează o schimbare interioară în adâncul psihicului nostru.
Orice transformare intimă cere eliminarea prealabilă a Eurilor pe care le purtăm în interior.
În nici un caz nu am putea elimina acele Euri, dacă nu le observăm în interiorul nostru.
Pentru aceia care se simt Unul, care au despre ei înşişi cea mai bună părere, care nicicând nu ar accepta doctrina celor multipli şi nici nu doresc să observe Eurile, aşadar orice posibilitate de schimbare devine imposibilă în ei.
Nu este posibil să ne schimbăm dacă nu eliminăm, însă cine se simte posesor al Individualităţii, dacă ar accepta că trebuie să elimine, nu ar şti în realitate ce este ceea ce trebuie să elimine.
Dar, nu trebuie să uităm că cine crede că este Unul, fiind

auto-înşelat, crede că ştie într-adevăr ce trebuie să elimine, însă în realitate nici măcar nu ştie că nu ştie, este un ignorant cultivat.

Avem nevoie să ne „dezegoizăm” pentru a ne „individualiza”, însă cine crede că posedă Individualitatea este imposibil să se poată dezegoiza.

Individualitatea este sacră sută la sută; puţini sunt cei care o au, dar toţi cred că o au.

Cum am putea elimina „Eurile”, dacă noi credem că avem un „Eu” unic?

În mod sigur, numai cel care niciodată nu s-a Auto-Observat în mod serios, crede că are un Eu Unic.

Dar trebuie să fim foarte clari în această învăţătură întrucât există pericolul psihologic de a confunda Individualitatea autentică cu conceptul unui fel de „Eu Superior” sau ceva de acest gen.

Individualitatea Sacră se află mult dincolo de orice formă de „Eu”, ea este ceea ce este, ceea ce a fost din totdeauna şi ceea ce va fi mereu.

Legitima individualitate este Fiinţa, iar raţiunea de a fi a Fiinţei este însăşi Fiinţa.

Să se facă distincţie între Fiinţă şi Eu. Cei care confundă Eul cu Fiinţa, cu siguranţă că nicicând nu s-au auto-observat în mod serios.

Până când Esenţa, conştiinţa, va rămâne pe mai departe îmbuteliată în tot acest ansamblu de Euri pe care îl purtăm în interior, schimbarea radicală va fi mai mult decât imposibilă.

Creaturi Mecanice

Starea Interioară

Stări Greşite

Evenimente Personale

Diferitele Euri

Observator şi Observat

Gânduri Negative

Individualitatea

Creaturi Mecanice

Bunul Stăpân al Casei

Observare de Sine Însuşi

Nicidecum nu am putea nega Legea Recurenţei care se produce în fiecare moment al vieţii noastre. În mod cert, în fiecare zi a existenţei noastre există o repetare de evenimente, stări de conştiinţă, cuvinte, dorinţe, gânduri, acte de voinţă etc. Este clar că atunci când o persoană nu se auto-observă, nu-şi poate da seama de această neîncetată repetare zilnică.

Se dovedeşte a fi evident că cine nu simte nici un interes pentru a se observa pe sine însuşi, nu doreşte nici să muncească pentru a obţine o adevărată transformare radicală.
Dar, culmea culmilor, există oameni care vor să se transforme fără a lucra asupra lor înşişi.
Nu negăm faptul că fiecare are dreptul la adevărata fericire a spiritului, însă, de asemenea este sigur faptul că o astfel de fericire ar fi mai mult decât imposibilă, dacă nu lucrăm asupra noastră înşine.
O persoană se poate schimba în mod intim când într-adevăr reuşeşte să-şi modifice reacţiile în faţa diverselor întâmplări care îi survin zilnic.
Dar nu am putea să schimbăm modul nostru de a reacţiona în faţa întâmplărilor vieţii practice, dacă nu am lucra serios asupra noastră înşine.
Avem nevoie să schimbăm modul nostru de a gândi, să fim mai puţin neglijenţi, să devenim mai serioşi şi să luăm viaţa într-un mod diferit, în sensul său real şi practic.
Însă, dacă noi continuăm aşa cum suntem, comportându-ne la fel în fiecare zi, repetând aceleaşi greşeli, cu aceeaşi neglijenţă din totdeauna, orice posibilitate de schimbare va rămâne, de fapt, eliminată.
Dacă o persoană într-adevăr vrea să ajungă să se cunoască pe sine însăşi, trebuie să înceapă prin a-şi observa propria comportare în faţa evenimentelor oricărei zile a vieţii.
Nu vrem să spunem cu aceasta că o persoană nu trebuie să se observe pe ea însăşi zilnic, vrem doar să afirmăm că trebuie să începem prin a observa o primă zi.
În toate trebuie să existe un început, şi a începe prin a observa comportamentul nostru în oricare zi din viaţa noastră este un bun început.
A observa reacţiile noastre mecanice în faţa tuturor acelor detalii mărunte ale dormitorului, locuinţei, sufrageriei, casei, străzii, serviciului etc. etc. etc., ceea ce spunem, simţim şi gândim, este cu siguranţă lucrul cel mai indicat.
Important este să vedem apoi cum sau în ce mod putem schimba acele reacţii; însă dacă noi credem că suntem persoane bune, că nicicând nu ne comportăm în mod inconştient şi greşit, nicicând nu ne vom schimba.
Înainte de toate avem nevoie să înţelegem că suntem persoane-maşini, simple marionete controlate de agenţi secreţi, de Euri oculte.
Înăuntrul persoanei noastre trăiesc multe persoane, niciodată nu suntem identici; uneori se manifestă în noi o persoană meschină; alteori o persoană iritabilă; în orice altă clipă o persoană splendidă, binevoitoare; mai târziu o persoană scandaloasă sau calomniatoare; după aceea un sfânt, apoi un şarlatan etc. etc. etc.

Avem persoane de tot felul în interiorul fiecăruia dintre noi, Euri de toate felurile. Personalitatea noastră nu este altceva decât o marionetă, o păpuşă vorbitoare, ceva mecanic.
Să începem prin a ne comporta conştient pe durata unei mici părţi a zilei; trebuie să încetăm să fim simple maşini, chiar dacă va fi timp de câteva minute pe zi, acesta va avea o influenţă decisivă asupra existenţei noastre.
Când ne Auto-Observăm şi refuzăm să facem ceea ce vrea un Eu sau altul, este clar că începem să nu mai fim maşini.
Un singur moment în care suntem destul de conştienţi pentru a înceta să fim maşini, dacă se face în mod voluntar, de obicei modifică multe circumstanţe neplăcute...
Din nefericire, trăim zi de zi o viaţă mecanicistă, de rutină, absurdă.
Repetăm fapte, obiceiurile noastre sunt aceleaşi, nicicând n-am vrut să le schimbăm, sunt calea ferată mecanică pe care circulă trenul existenţei noastre mizerabile; cu toate acestea, avem cea mai bună părere despre noi...
Peste tot abundă „MITOMANII”, cei care se cred Zei; creaturi mecanice, rutinare, personaje din noroiul pământului, mizerabile marionete manevrate de diverse Euri; astfel de persoane nu vor lucra asupra lor însele...

Bunul Stăpân al Casei

Starea Interioară

Stări Greşite

Evenimente Personale

Diferitele Euri

Observator şi Observat

Gânduri Negative

Individualitatea

Creaturi Mecanice

Bunul Stăpân al Casei

Observare de Sine Însuşi

A te îndepărta de efectele dezastruoa e ale vieţii în aceste vremuri tenebroas cu siguran este foarte dificil, dar indispensa il, altfel eş devorat de viaţă.

Orice muncă pe care cineva o face asupra sa însuşi, cu scopul de obţine o dezvoltare sufletească şi spiritua se relaţionea întotdeaun cu izolarea –foarte bi înţeleasă– căci sub influenţa vieţii, aşa cum o trăim mereu, nu este posibil să dezvoltăm altceva decât personalitatea.

În nici un caz nu încercăm să ne opunem dezvoltării personalităţii, în mod evident aceasta este necesară în existenţă, însă desigur este ceva pur şi simplu

artificial, nu este adevărul, realul din noi.
Dacă bietul mamifer intelectual, în mod greşit numit om, nu se izolează, ci se identifică cu toate faptele vieţii practice şi-şi iroseşte forţele în emoţii negative ş în auto-consideraţii personale şi în deşartă pălăvrăgeală insubstanţială, de discuţie ambiguă, în el nu se va putea dezvolta nimic înălţător, nici un element real, cu excepţia a ceea ce aparţine lumii mecanicităţii.
Fără doar şi poate, cine vrea într-adevăr să obţină dezvoltarea Esenţei în el, trebuie să ajungă să fie închis în mod ermetic. Acest lucru se referă la ceva intim strâns legat de tăcere.
Fraza provine din timpurile străvechi, când se preda în mod secret o Doctrină despre dezvoltarea interioară a omului, legată de numele lui Hermes.
Dacă o persoană vrea ca, în interioritatea sa, să crească ceva real, este clar că trebuie să evite scurgerea energiilor sale psihice.
Când cineva are scurgeri de energie şi nu se află izolat în intimitatea sa, este incontestabil că nu va putea obţine în psihicul său dezvoltarea a ceva real.
Viaţa comună, obişnuită vrea să ne devoreze în mod implacabil; noi trebuie să luptăm zilnic împotriva vieţii, trebuie să învăţăm să înotăm împotriva curentului...
Această muncă este contrară vieţii, este vorba de ceva foarte diferit faţă de viaţa de toate zilele şi care totuşi trebuie pus în practică clipă de clipă; vreau să mă refer la Revoluţia Conştiinţei.
Este evident că dacă atitudinea noastră faţă de viaţa zilnică este fundamental greşită; dacă noi credem că totul trebuie să ne meargă bine pur şi simplu, atunci vor veni dezamăgirile...
Oamenii vor ca lucrurile să le iasă bine „pur şi simplu", pentru că totul trebuie s meargă în acord cu planurile lor; însă cruda realitate este diferită, cât timp o persoană nu se schimbă în interior, că-i place sau nu, va fi mereu victimă a circumstanţelor.
Se spun şi se scriu despre viaţă multe stupidităţi sentimentale, însă acest Tratat de Psihologie Revoluţionară este diferit.
Această Doctrină trece direct la subiect, la faptele concrete, clare şi definitive; afirmă în mod accentuat că „Animalul Intelectual", în mod greşit numit om, este un biped mecanic, inconştient, adormit.
„Bunul Stăpân al Casei" niciodată nu ar accepta Psihologia Revoluţionară; îşi îndeplineşte toate îndatoririle de tată, de soţ etc. şi în consecinţă are despre el c mai bună părere. Dar el serveşte doar scopurilor naturii şi atâta tot.
Prin opoziţie, vom spune că există şi „Bunul Stăpân al Casei" care înoată împotriva curentului, care nu vrea să se lase devorat de viaţă; însă în lume aceşt indivizi sunt foarte puţini, nu abundă nicicând.
Atunci când o persoană gândeşte în acord cu ideile acestui Tratat de Psihologie

Observare de Sine Însuşi

Starea Interioară

Stări Greşite

Evenimente Personale

Diferitele Euri

Observator şi Observat

Gânduri Negative

Individualitatea

Creaturi Mecanice

Bunul Stăpân al Casei

Observare de Sine Însuşi

Auto-Observarea intimă de sine însuşi este un mijloc practic pentru a obţine o transformare radicală.
A cunoaşte şi a observa sunt lucruri diferite. Mulţi confundă observarea de sine cu faptul de a cunoaşte. Cunoaştem că suntem aşezaţi pe un scaun într-o sală, însă aceasta nu înseamnă că vom observa scaunul. Cunoaştem că

la un moment dat suntem într-o stare negativă, poate faţă de o problemă, sau preocupaţi de o chestiune sau alta, sau într-o stare de nelinişte sau de incertitudine etc., dar aceasta nu înseamnă că o vom observa. Simţiţi antipatie pentru cineva? Nu vă place o anumită persoană? De ce? Veţi spune că cunoaşteţi acea persoană... Vă rog!, observaţi-o, a cunoaşte nicicând nu înseamnă a observa; nu confundaţi faptul de a cunoaşte cu faptul de a observa...

Observarea de sine, care este sută la sută activă, este un mijloc pentru schimbarea de sine, în timp ce cunoaşterea, care e pasivă, nu este.

Cu siguranţă, a cunoaşte nu este un act de atenţie. Atenţia dirijată spre interiorul nostru înşine, spre ceea ce se întâmplă înăuntrul nostru, este într-adevăr ceva pozitiv,

activ...
În cazul unei persoane faţă de care avem antipatie, numai aşa, pentru că aşa avem chef şi de multe ori fără nici un motiv, remarcăm multitudinea de gânduri care se acumulează în minte, grupul de voci care vorbesc şi strigă dezordonat înăuntrul nostru înşine, ceea ce spun, emoţiile dezagreabile care apar în interiorul nostru, savoarea neplăcută pe care toate acestea o lasă în psihicul nostru etc. etc.
Evident, într-o asemenea stare ne dăm seama, deopotrivă, de faptul că în interior tratăm foarte urât persoana faţă de care avem antipatie.
Însă, pentru a vedea toate acestea, este nevoie indiscutabil de o atenţie dirijată în mod intenţionat spre interiorul nostru înşine; nu de o atenţie pasivă.
Atenţia dinamică provine într-adevăr de la partea observatoare, în timp ce gândurile şi emoţiile aparţin părţii observate.
Toate acestea ne fac să înţelegem că faptul de a cunoaşte este ceva pe de-a-ntregul pasiv şi mecanic, în contrast evident cu observarea de sine, care este un act conştient.
Nu vrem să spunem cu asta că nu există observarea mecanică de sine, însă un asemenea tip de observare nu are nimic de-a face cu auto-observarea psihologică la care ne referim.
A gândi şi a observa se dovedesc a fi, de asemenea, foarte diferite. Orice subiect îşi poate oferi luxul de a gândi despre el însuşi tot ceea ce vrea, dar asta nu înseamnă că se va observa cu adevărat.
Trebuie să vedem diferitele „Euri" în acţiune, să le descoperim în psihicul nostru, să înţelegem că înăuntrul fiecăruia dintre ele există un procentaj din propria noastră conştiinţă, să ne căim că le-am creat etc.
Atunci vom exclama: „Dar ce face acest EU?" „Ce spune?" „Ce este ceea ce vrea?" „De ce mă chinuieşte cu desfrâul său, cu mânia sa?" etc. etc. etc.
Atunci vom vedea în interiorul nostru înşine toată acea înlănţuire de gânduri, emoţii, dorinţe, pasiuni, comedii private, drame personale, minciuni elaborate, discursuri, scuze, morbidităţi, paturi de plăcere, scene de lascivitate

etc. etc. etc.
De multe ori înainte de a adormi, tocmai în clipa de trecere de la starea de veghe la cea de somn, percepem înăuntrul propriei noastre minţi diferite voci care vorbesc între ele, sunt diferitele Euri care trebuie să rupă în acele momente orice conexiune cu diferiţii centri ai maşinii noastre organice, cu scopul de a se cufunda apoi în lumea moleculară, în a „Cincea Dimensiune”

Disciplina

Disciplina
Ambiția
A şti să Asculți
Înțelepciune şi Iubire
Adevărul
Vocația
Adolescența
Rebeliunea Psihologică
Individul Integru
Conştiința

Profesorii din şcoli, licee şi universităţi acordă foarte mare importanţă Disciplinei, iar noi trebuie să o studiem minuţios în acest capitol. Toţi aceia care am trecut prin

şcoli, licee, universităţi etc., ştim foarte bine ce sunt diferitele discipline, reguli, bâte, dojeniri, etc., etc., etc. Disciplina este ceea ce se numeşte CULTIVAREA REZISTENȚEI. Pe profesorii din şcoală îi încântă să cultive rezistenţa.

Ne învaţă să ne împotrivim, să edificăm ceva în detrimentul a altceva. Ne învaţă să rezistăm tentaţiilor carnale şi ne biciuim şi facem penitenţă pentru a rezista. Ne învaţă să rezistăm tentaţiilor pe care le aduce Lenea, tentaţiilor de a nu studia, de a nu merge la şcoală, de a ne juca, de a râde, de a ne bate joc de profesori, de a viola regulamentele etc., etc., etc.

Profesorii şi profesoarele au concepţia greşită că prin intermediul Disciplinei putem să înţelegem necesitatea de a respecta ordinea în şcoală, necesitatea de a studia, de a păstra ţinuta corespunzătoare în faţa profesorilor, de a ne purta bine cu colegii etc., etc., etc.

Există printre oameni concepţia greşită, potrivit căreia, cu cât ne împotrivim mai mult, cu cât respingem mai mult, cu atât devenim mai înţelegători, mai liberi, mai completi, mai victorioşi.

Oamenii nu vor să-şi dea seama că cu cât luptăm mai mult împotriva a ceva, cu cât ne împotrivim mai mult, cu cât respingem mai mult, cu atât Înţelegem mai puţin.

Dacă luptăm împotriva viciului băuturii, aceasta va dispărea pentru un timp; însă cum nu l-am înţeles profund, în toate nivelele Minţii, acesta se va întoarce când lăsăm garda jos şi vom bea o dată pentru întreg anul.

Dacă respingem viciul Fornicării, pentru un timp vom fi foarte Caşti în aparenţă, chiar şi atunci când în alte Nivele ale Minţii continuăm să fim înspăimântător de ridicoli, aşa cum o pot demonstra visele

erotice şi poluţiile nocturne. Iar apoi, revenim cu mai multă forţă la vechile noastre aventuri de fornicări neruşinate, datorită faptului concret de a nu fi înţeles profund ceea ce este Fornicarea.
Mulţi sunt cei care se împotrivesc Lăcomiei, cei care luptă împotriva ei, cei care se disciplinează împotriva ei urmând determinate norme de conduită; însă cum nu au înţeles cu adevărat întreg procesul Lăcomiei, se dovedeşte că, de fapt, lăcomesc să nu fie lacomi.
Mulţi sunt cei care se disciplinează împotriva Mâniei, cei care învaţă a-i rezista, însă aceasta continuă să existe în alte Nivele ale Minţii Subconştiente chiar şi atunci când în aparenţă a dispărut din caracterul nostru şi la cea mai mică neglijare a gardei, Subconştientul ne trădează iar atunci tunăm şi fulgerăm plini de Mânie, când ne aşteptăm cel mai puţin, şi poate pentru un motiv fără cea mai mică importanţă.
Mulţi sunt cei care se disciplinează împotriva Geloziei, iar în final cred că deja au înăbuşit-o; însă cum nu au înţeles-o, este clar că aceasta apare din nou în scenă, exact când o credeam moartă de-a binelea.
Doar cu lipsa completă a Disciplinelor, doar în Libertate Autentică, răsare în Minte VÂLVĂTAIA ARZĂTOARE A ÎNŢELEGERII.
Libertatea Creatoare nu poate exista niciodată într-o carcasă. Avem nevoie de Libertate pentru a înţelege integral Defectele noastre Psihologice. Avem nevoie urgent să dărâmăm zidurile şi să rupem gratiile de fier pentru a fi liberi.
Trebuie să experimentăm prin noi înşine tot ceea ce ne-au spus profesorii noştri la şcoală şi părinţii noştri că este bun şi util. Nu ajunge să învăţăm pe de rost şi să Imităm. Avem nevoie să înţelegem.
Întreg efortul profesorilor şi profesoarelor trebuie să se dirijeze spre Conştiinţa elevilor. Trebuie să se străduiască pentru ca ei să intre pe Drumul Înţelegerii.
Nu este suficient să le spui elevilor că trebuie să facă aceasta sau aceea. Este necesar ca elevii să înveţe să fie liberi pentru ca să poată, prin ei înşişi, să examineze, să studieze, să analizeze toate valorile, toate lucrurile despre care lumea a spus că sunt benefice şi utile, nobile, şi nu doar să le accepte şi să le imite.
Oamenii nu vor să descopere prin ei înşişi că au minţile închise, neghioabe, minţi care nu vor să verifice, minţi mecanice care nu cercetează niciodată şi care doar imită.
Este necesar, este urgent, este indispensabil ca elevii şi elevele de la

cea mai fragedă vârstă până în momentul abandonării sălilor de clasă, să se bucure de Adevărata Libertate pentru a descoperi prin ei înşişi, pentru a verifica, pentru a înţelege, şi nu să fie îngrădiţi de zidurile abjecte ale interdicţiilor, dojenilor şi disciplinelor.

Dacă elevilor li se spune ceea ce trebuie să facă şi ceea ce nu trebuie să facă şi nu li se permite să Înţeleagă şi să Experimenteze, atunci unde se află Inteligenţa lor? Care este oportunitatea care i s-a dat Inteligenţei?

La ce foloseşte atunci să treci examene, să te îmbraci foarte bine, să ai mulţi prieteni, dacă nu suntem inteligenţi?

Inteligenţa vine la noi doar atunci când suntem cu Adevărat Liberi pentru a investiga prin noi înşine, pentru a înţelege, pentru a analiza independent, fără teama de a fi dojenit şi fără Nuiaua Disciplinei.

Elevii fricoşi, speriaţi, supuşi la o Disciplină teribilă, niciodată nu vor putea şti, niciodată nu ar putea fi Inteligenţi.

În ziua de azi, unicul lucru care îi interesează pe părinţi şi pe profesori, este ca elevii şi elevele să facă o carieră, să devină medici, avocaţi, ingineri, funcţionari, adică Roboţi Vii, şi apoi să se căsătorească şi să se transforme, pe deasupra, în maşini de făcut copii, şi aceasta este tot.

Când băieţii sau fetele doresc să facă ceva nou, ceva diferit, când simt nevoia de a ieşi din această carcasă de prejudecaţi, obiceiuri învechite, discipline, tradiţii de familie sau de naţiune etc., atunci părinţii strâng mai mult gratiile închisorii şi îi spun băiatului sau fetei: *„Nu face asta! Nu suntem dispuşi să te sprijinim în acest lucru. Aceste lucruri sunt nebunii”* etc., etc.,etc.

Rezultatul: băiatul sau fata este formal deţinut în temniţa Disciplinelor, a tradiţiilor, a obiceiurilor învechite, a ideilor decrepite etc.

Educaţia Fundamentală învaţă să concilieze ORDINEA cu LIBERTATEA.

Ordinea fără Libertate este Tiranie. Libertatea fără Ordine este Anarhie.

Libertate şi Ordine combinate înţelept constituie baza Educaţiei Fundamentale.

Elevii trebuie să se bucure de Libertate perfectă pentru a verifica prin ei înşişi, pentru a cerceta, pentru a descoperi ceea ce realmente, ceea ce cu siguranţă sunt prin ei înşişi, şi ceea ce pot face în viaţă.

Elevii şi elevele, soldaţii şi poliţiştii, şi în general toate acele persoane care trebuie să trăiască supuse unor Discipline riguroase, obişnuiesc să devină crude, insensibile la durerea umană, nemiloase.
Disciplina distruge Sensibilitatea Umană şi acest lucru este deja pe deplin demonstrat prin observaţie şi prin experienţă.
Datorită atâtor discipline şi regulamente, oamenii acestei epoci şi-au pierdut total Sensibilitatea şi au devenit nemiloşi şi cruzi.
Pentru a fi cu adevărat liberi, este nevoie să fim foarte Sensibili şi Umani.
În şcoli şi universităţi elevii sunt învăţaţi să stea atenţi pentru a evita dojana, trasul de urechi, lovitura cu băţul sau cu liniarul etc., etc., etc., însă din nefericire nu sunt învăţaţi să înţeleagă cu adevărat ceea ce este ATENŢIA CONŞTIENTĂ.
Prin disciplină elevul este atent şi cheltuieşte Energie Creatoare de multe ori în mod inutil.
ENERGIA CREATOARE este tipul cel mai subtil de Forţă fabricată de Maşina Organică.
Noi mâncăm şi bem, şi toate procesele digestiei sunt, în fond, procese de subtilizare, în care materiile brute se transformă în materii şi forţe utile.
Energia Creatoare este tipul de materie şi de forţă cea mai subtilă elaborată de organism.
Dacă ştim să avem Atenţie Conştientă, putem economisi Energie Creatoare. Din nefericire, profesorii şi profesoarele nu îi învaţă pe discipolii lor ceea ce este Atenţia Conştientă.
Oriunde ne orientăm atenţia cheltuim Energie Creatoare. Putem economisi această Energie dacă ne distribuim atenţia, dacă nu ne identificăm cu lucrurile, cu persoanele, cu ideile.
Când noi ne identificăm cu persoanele, cu lucrurile, cu ideile, uităm de noi înşine şi atunci pierdem Energia Creatoare în forma cea mai jalnică.
Este urgent a se cunoaşte că trebuie să economisim Energia Creatoare pentru a ne Trezi Conştiinţa şi că Energia Creatoare este potenţialul viu, vehiculul Conştiinţei, instrumentul pentru a trezi Conştiinţa.
Când învăţăm să nu uităm de noi înşine, când învăţăm să distribuim atenţia între SUBIECT, OBIECT ŞI LOC, economisim Energie Creatoare pentru a trezi Conştiinţa.
Este necesar să se înveţe a se manevra Atenţia pentru a se trezi Conştiinţa, însă elevii şi elevele nu ştiu nimic despre aceasta, pentru

că profesorii şi profesoarele lor nu i-au învăţat.
Când învăţăm să utilizăm Atenţia în mod Conştient, atunci Disciplina este de prisos.
Elevul şi eleva atenţi la orele lor, la lecţiile lor, la ordine, nu au nevoie de nici un fel de Disciplină.
Este urgent ca profesorii să înţeleagă necesitatea de a îmbina inteligent Libertatea cu Ordinea, şi aceasta este posibil prin intermediul Atenţiei Conştiente.
Atenţia Conştientă exclude ceea ce se cheamă IDENTIFICARE; când ne identificăm cu persoanele, cu lucrurile, cu ideile, apare FASCINAŢIA, iar aceasta din urmă produce SOMNUL CONŞTIINŢEI.
Trebuie să ştii să fii atent fără a te identifica. Când suntem atenţi la ceva sau la cineva şi uităm de noi înşine, rezultatul este Fascinaţia şi Somnul Conştiinţei.
Observaţi cu atenţie un cinefil. Este adormit, ignoră tot, se ignoră pe sine însuşi, este sec, pare un somnambul, visează despre filmul pe care îl vede, cu eroul filmului.
Elevii şi elevele trebuie să devină atenţi la ore, fără să uite de ei înşişi, pentru a nu cădea în Somnul înspăimântător al Conştiinţei.
Elevul trebuie să se vadă pe sine însuşi în scenă, când dă un examen sau când se află la panou sau la tablă din ordinul profesorului, sau când studiază sau se odihneşte ori se joacă cu colegii lui.
Atenţia divizată în trei părţi, Subiect, Obiect şi Loc, este de fapt Atenţie Conştientă.
Când nu comitem eroarea de a ne identifica cu persoanele, cu lucrurile, cu ideile etc., economisim Energie Creatoare şi accelerăm în noi Trezirea Conştiinţei.
Cine doreşte să-şi Trezească Conştiinţa în Lumile Superioare, trebuie să înceapă prin a se trezi aici şi acum.
Când elevul comite eroarea de a se identifica cu persoanele, cu lucrurile, cu ideile, când comite eroarea de a uita de sine însuşi, atunci cade în Fascinaţie şi în Somn.
Disciplina nu-i învaţă pe elevi să aibă Atenţie Conştientă. Disciplina este o adevărată închisoare pentru Minte. Elevii şi elevele trebuie să înveţe să manevreze Atenţia Conştientă încă de pe băncile şcolii, pentru ca mai târziu, în viaţa practică, în afara şcolii, să nu comită eroarea de a uita de ei înşişi.
Omul care uită de el însuşi în faţa unui insultator se Identifică cu el, se Fascinează, cade în Somnul Conştiinţei, iar atunci răneşte sau

ucide şi merge la închisoare în mod inevitabil.
Acela care nu se lasă fascinat de insultator, acela care nu se identifică cu el, acela care nu uită de sine însuşi, acela care ştie să aibă Atenţie Conştientă, ar fi incapabil să acorde valoare cuvintelor insultatorului, sau incapabil de a-l răni ori ucide.
Toate greşelile pe care fiinţa umană le comite în viaţă, se datorează uitării de sine însăşi, faptului că se Identifică, se Fascinează şi cade în Somn.
Cel mai bine ar fi pentru tineri, pentru elevi, să li se predea TREZIREA CONŞTIINŢEI în loc de a-i subjuga cu atâtea discipline absurde.

Ambiţia

Disciplina

Ambiția

A şti să Asculți

Înțelepciune şi Iubire

Adevărul

Vocația

Adolescența

Rebeliunea Psihologică

Individul Integru

Conştiința

Ambiţia are diferite cauze, şi una dintre ele este ceea ce se cheamă TEAMĂ. Băiatul umil care în parcurile luxoaselor oraşe lustruieşte încălţămint

ea orgolioşilor domni, ar putea să se transforme în hoţ dacă ar ajunge să simtă Teama de sărăcie, Teama de sine însuşi, Teama pentru viitorul său. Croitoreasa umilă care munceşte în fastuosul magazin al magnatului, ar putea să se transforme în hoaţă sau prostituată de la o zi la alta, dacă ar ajunge să simtă Teamă pentru viitor, Teamă de viaţă, Teamă de bătrâneţe, Teamă de sine însăşi etc., etc., etc.

Elegantul chelner al restaurantului de lux sau al marelui hotel ar putea să se transforme într-un gangster, într-un atacator de bănci sau într-un hoţ subtil, dacă din nefericire ar ajunge să simtă Teamă de sine însuşi, de umila sa poziţie de chelner, de propriul său viitor, etc.

Insecta nesemnificativă aspiră să fie elefant. Bietul angajat de la tejghea care serveşte clientela, şi care cu răbdare ne arată cravata, cămaşa, pantofii, făcând multe reverenţe şi zâmbind cu o prefăcută amabilitate, aspiră la ceva mai mult, pentru că are Teamă, multă Teamă, Teamă de sărăcie, Teamă pentru viitorul său întunecat, Teamă de bătrâneţe etc.

Ambiţia este cu multe feţe. Ambiţia are faţă de sfânt şi faţă de diavol, faţă de bărbat şi faţă de femeie, faţă de interes şi faţă de dezinteres, faţă de virtuos şi faţă de păcătos.

Există Ambiţie în acela care vrea să se căsătorească, şi în acel bătrân burlac incorigibil care detestă căsătoria.

Există Ambiţie în acela care doreşte cu o nebunie infinită să fie „cineva”, să se facă remarcat, să urce, şi există Ambiţie în acela care se face anahoret, care nu doreşte nimic din această lume, pentru că unica sa Ambiţie este să dobândească Cerul, să se elibereze etc.

Există Ambiţii Terestre şi Ambiţii Spirituale. Uneori Ambiţia foloseşte masca dezinteresului şi a sacrificiului.

Cine nu aspiră la această lume mârşavă şi mizerabilă, aspiră la cealaltă; şi cine nu aspiră la bani, aspiră la puteri psihice.

Eului, lui Eu Însumi, lui Sine Însuşi, îi place să ascundă Ambiţia, să o pună în ascunzişurile cele mai secrete ale minţii, iar apoi spune: „*Eu nu aspir la nimic, eu îmi iubesc semenii, eu lucrez dezinteresat pentru binele tuturor celorlaltor fiinţe umane*”.

Politicianul, „vulpoiul” care le cunoaşte pe toate, uimeşte uneori mulţimea cu operele sale aparent dezinteresate, însă când îşi abandonează serviciul, este normal ca el să iasă din ţara sa cu câteva milioane de dolari.

Ambiţia deghizată cu masca dezinteresului reuşeşte să-i păcălească până şi pe oamenii cei mai isteţi.

Există în lume mulţi oameni care doar se ambiţionează să nu fie ambiţioşi.

Sunt mulţi oamenii care renunţă la toate fasturile şi vanităţile lumii pentru că aspiră doar la propria lor Auto-Perfecţiune Intimă.

Penitentul care merge în genunchi până la templu şi care se biciuieşte plin de credinţă, aparent nu are ambiţii pentru nimic şi chiar îşi oferă luxul de a da fără a lua de la nimeni, însă este clar că aspiră la miracol, la vindecare, la sănătate pentru el însuşi sau pentru vreo rudă sau poate la salvarea eternă.

Noi îi admirăm pe oamenii cu adevărat religioşi, însă deplângem faptul că nu-şi iubesc religia cu un dezinteres total.

Sfintele religii, sectele sublime, ordinele, societăţile spirituale etc. merită iubirea noastră dezinteresată.

Este foarte greu să găseşti în această lume o persoană care să-şi iubească religia, şcoala, secta etc., dezinteresat. Acest lucru este lamentabil.

Toată lumea este plină de ambiţii. Hitler s-a lansat în război din ambiţie.

Toate războaiele îşi au originea în Teamă şi Ambiţie. Toate problemele cele mai grave din viaţă îşi au originea în Ambiţie.

Toată lumea trăieşte în luptă cu toată lumea, datorită Ambiţiei, unii contra altora şi toţi împotriva tuturor.

Orice persoană aspiră să fie ceva în viaţă, persoanele de o anumită vârstă, profesori, părinţi, tutori etc. îi stimulează pe copii, copile, domnişoare, tineri etc. să urmeze drumul îngrozitor al Ambiţiei.
Cei mai în vârstă le spun elevilor şi elevelor: *„Trebuie să fii cineva în viaţă, să te îmbogăţeşti, să te căsătoreşti cu persoane milionare, să fii puternic etc., etc.”*
Vechile generaţii, oribile, urâte, demodate, doresc ca noile generaţii să fie de asemenea ambiţioase, urâte şi oribile ca şi ele.
Cel mai grav din toate acestea este că noua generaţie se lasă manipulată şi de asemenea se lasă condusă pe acest drum oribil al Ambiţiei.
Profesorii şi profesoarele trebuie să-i înveţe pe elevi şi pe eleve că nici o muncă cinstită nu merită dispreţ, este absurd să-l privim cu dispreţ pe şoferul de taxi, pe angajatul de la tejghea, pe ţăran, pe lustrangiul de pantofi etc.
Orice muncă umilă este frumoasă. Orice muncă umilă este necesară în viaţa socială. Nu toţi ne naştem pentru a fi ingineri, guvernatori, preşedinţi, doctori, avocaţi etc.
În conglomeratul social este nevoie de toate muncile, de toate oficiile. Nici o muncă cinstită nu poate fi disprețuită niciodată.
În viaţa practică fiecare fiinţă umană serveşte la ceva, şi important este a se şti la ce serveşte fiecare.
Este datoria profesorilor şi a profesoarelor de a descoperi Vocaţia fiecărui elev şi de a-l orienta în acest sens.
Acela care munceşte în viaţă în acord cu Vocaţia sa, va munci cu Iubire Adevărată şi fără Ambiţie.
Iubirea trebuie să ia locul Ambiţiei. Vocaţia este ceea ce ne place cu adevărat, acea profesie pe care o facem cu bucurie, deoarece este ceea ce ne mulţumeşte, este ceea ce iubim.
Din păcate, în viaţa modernă, oamenii lucrează în silă şi din ambiţie, deoarece fac munci care nu corespund Vocaţiei lor.
Când cineva lucrează în ceea ce îi place, în Vocaţia sa Adevărată, o face cu iubire, pentru că îşi iubeşte Vocaţia, deoarece aptitudinile sale în viaţă sunt cu exactitate cele ale Vocaţiei sale.
Tocmai aceasta este treaba profesorilor: a şti să-i orienteze pe elevi şi pe eleve, să le descopere aptitudinile, şi să-i orienteze pe Drumul Autenticei lor Vocaţii.

A şti să Asculţi

Disciplina Ambiția A şti să Asculți Înțelepciune şi Iubire Adevărul Vocația Adolescența Rebeliunea Psihologică Individul Integru Conştiința

În lume există mulţi oratori care uimesc prin elocvenţa lor, însă puţine sunt persoanele care ştiu să asculte. A şti să asculţi este foarte dificil, în realitate puţine sunt persoanele care ştiu cu adevărat să asculte.

Când vorbeşte profesorul, profesoara, conferenţiarul, auditoriul pare a fi foarte atent, ca şi cum ar urmări detaliat fiecare cuvânt al oratorului. Totul dă impresia că ascultă, că se află în stare de alertă, însă în fondul psihologic al fiecărui individ există un secretar care traduce fiecare cuvânt al oratorului.

Acest secretar este Eul, Eu Însumi, Sinele Însuşi. Munca numitului secretar constă în a interpreta greşit, în a traduce

rău cuvintele oratorului.

Eul traduce în acord cu prejudecăţile, preconceptele, temerile, orgoliile, neliniştile, ideile, memoriile sale etc., etc., etc.

Elevii din şcoală, elevele, indivizii care constituie la un loc auditoriul care ascultă, în realitate nu-l ascultă pe orator. Se ascultă pe ei înşişi, îşi ascultă propriul Ego, pe mult iubitul lor Ego machiavelic care nu este dispus să accepte Realul, Adevărul, Esenţialul.

Doar în stare de alertă noutate, cu Mintea spontană, liberă de greutatea trecutului, în stare de deplină receptivitate, putem realmente să ascultăm fără intervenţia acestui prost secretar de rău augur numit Eu, Eu însumi, Sine Însuşi, Ego.

Când Mintea este condiţionată de memorie, repetă doar ceea ce are acumulat.

Mintea condiţionată de experienţa atâtor şi atâtor zile trecute poate vedea prezentul doar prin lentilele

tulburi ale trecutului.

Dacă dorim să ştim să ascultăm, dacă dorim să învăţăm să ascultăm pentru a descoperi noul, trebuie să trăim în acord cu Filozofia Momentaneităţii.

Este urgent să trăim clipă de clipă, fără grijile trecutului şi fără proiectele viitorului.

Adevărul este necunoscutul clipă de clipă. Minţile noastre trebuie să fie mereu alerte, în atenţie deplină, libere de prejudecăţi, preconcepte, cu scopul de a fi cu adevărat receptive.

Profesorii şi profesoarele de la şcoală trebuie să-i învețe pe elevii şi elevele lor profunda semnificaţie care este cuprinsă în ceea ce se numeşte a Şti să Asculţi.

Este necesar să se învețe a se trăi înțelept, să rafinăm simţurile noastre, să rafinăm conduita noastră, gândurile noastre, sentimentele noastre.

Nu ne ajută la nimic să avem o mare cultură academică dacă nu ştim asculta, dacă nu suntem capabili de a descoperi noul din moment în moment.

Avem nevoie să ne rafinăm atenţia, să ne rafinăm deprinderile, pe noi ca persoane, lucrurile etc., etc., etc.

Este imposibil a fi cu adevărat rafinat, când nu se ştie asculta.

Minţile brute, grosolane, deteriorate, degenerate, nu ştiu niciodată să asculte, niciodată nu ştiu să descopere noul. Aceste Minţi doar înțeleg greşit traducerile absurde ale acestui Secretar Satanic numit Eu, Eu Însumi, Ego.

A fi rafinat este ceva foarte dificil, şi cere o atenţie deplină. Cineva poate fi o persoană foarte rafinată în modă, îmbrăcăminte, haine, grădini, automobile, prietenii şi totuşi să continue în intimitatea sa să fie grosolan, necioplit, insuportabil.

Cine ştie să trăiască clipă de clipă merge cu adevărat pe Calea Adevăratului Rafinament.
Cine are Mintea receptivă, spontană, integră, alertă, merge pe Cărarea Autenticului Rafinament.

Cine se deschide la tot ceea ce este nou abandonând greutatea trecutului, preconceptele, prejudecăţile, neîncrederile, fanatismele etc., merge triumfător pe Calea Legitimului Rafinament.

Mintea Degenerată trăieşte îmbuteliată în trecut, în prejudecăţi, orgoliu, amor propriu, preconcepte etc., etc.

Mintea degenerată nu ştie să vadă noul, nu ştie să asculte, este condiţionată de amorul propriu.

Fanaticii marxism-leninismului nu acceptă noul. Nu admit a Patra Caracteristică a tuturor lucrurilor, a Patra Dimensiune, din amor propriu. Se iubesc prea mult pe ei înşişi, se ataşează de propriile lor teorii materialiste absurde şi când îi situăm pe terenul faptelor concrete, când le demonstrăm absurditatea sofismelor lor, ridică braţul stâng, privesc acele ceasului lor de mână, invocă o scuză evazivă şi pleacă.

Acestea sunt Minţi degenerate, ramolite, care nu ştiu să asculte, care nu ştiu să descopere noul, care

nu acceptă realitatea pentru că sunt îmbuteliate în amor propriu. Minţi care se iubesc prea mult pe ele însele, Minţi care nu cunosc rafinamentele culturale, Minţi grosolane, Minţi necioplite care îl ascultă doar pe Iubitul lor Ego.

Educaţia Fundamentală învaţă cum să asculţi, învaţă cum să trăieşti înţelept.

Profesorii şi profesoarele din şcoli, colegii şi universităţi, trebuie să îi înveţe pe elevii şi pe elevele lor Calea Autentică a Adevăratului Rafinament Vital.

Nu ajută la nimic să stai zece sau cincisprezece ani în şcoli, colegii şi universităţi, dacă atunci când ieşi eşti în interior un adevărat porc în gândurile, ideile, sentimentele şi obiceiurile tale.

Este nevoie urgent de Educaţia Fundamentală, pentru că noile generaţii înseamnă începutul unei Noi Ere.

A venit ora Revoluţiei Adevărate, a venit momentul Revoluţiei Fundamentale.

Trecutul este trecut şi deja şi-a dat fructele sale. Avem nevoie să înţelegem profunda semnificaţie a momentului în care trăim.

Înţelepciune şi Iubire

Disciplina

Ambiția

A şti să Asculți

Înțelepciune şi Iubire

Adevărul

Vocația

Adolescența

Rebeliunea Psihologică

Individul Integru

Conştiința

Înţelepciune a şi Iubirea sunt cele două coloane principale ale oricărei Civilizaţii Adevărate. Pe un taler al Balanţei Justiţiei trebuie să punem Înţelepciune a, iar pe celălalt trebuie să punem Iubirea.

Înţelepciune a şi Iubirea trebuie să se echilibreze reciproc. Înţelepciune a fără Iubire este un element distructiv. Iubirea fără Înţelepciune poate să ne conducă la greşeală. „Iubirea este Lege, dar Iubire Conştientă”. **Este necesar să studiem mult şi să dobândim cunoştinţe, însă de asemenea este urgent să dezvoltăm în noi Fiinţa Spirituală.** Cunoaşterea fără Fiinţa Spirituală bine dezvoltată în formă armonioasă

în interiorul nostru, devine cauza a ceea ce se cheamă Şarlatanie.

Fiinţa bine dezvoltată în interiorul nostru însă fără cunoaşteri intelectuale de nici un fel, dă naştere la Sfinţi Stupizi.

Un Sfânt Stupid are Fiinţa Spirituală foarte dezvoltată, însă cum nu are cunoaşteri intelectuale, nu poate să facă nimic pentru că nu ştie cum să facă.

Sfântul Stupid are puterea de a face, dar nu poate face, pentru că nu ştie cum să facă.

Cunoaşterea Intelectuală fără Fiinţa Spirituală bine dezvoltată produce confuzie intelectuală, perversitate, orgoliu etc. etc.

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, mii de oameni de ştiinţă lipsiţi de orice element spiritual, în numele ştiinţei şi al umanităţii, au comis crime înspăimântătoare cu scopul de a face experimente ştiinţifice.

Avem nevoie să ne formăm o puternică Cultură Intelectuală, însă fantastic de bine echilibrată cu adevărata Spiritualitate Conştientă.

Avem nevoie de o Etică Revoluţionară şi de o Psihologie Revoluţionară, dacă este adevărat că dorim să dizolvăm Eul pentru a dezvolta în noi Fiinţa Spirituală legitimă.

Este lamentabil că din lipsă de Iubire oamenii îşi utilizează intelectul în mod distructiv.

Elevii şi elevele au nevoie să studieze ştiinţe, istorie, matematici, etc., etc., etc.

Este nevoie să se dobândească Cunoaşteri Vocaţionale, cu scopul de a fi utili semenilor.

A studia este necesar. A acumula cunoştinţe de bază este indispensabil, însă Frica nu este indispensabilă.
Mulţi oameni acumulează cunoştinţe din Frică; le este frică de viaţă, de moarte, de foame, de sărăcie, de ce se va spune etc. şi din acest motiv studiază.
Trebuie să se studieze din iubire pentru semenii noştri, cu dorinţa de a-i servi mai bine, însă niciodată nu trebuie să se studieze din Frică.
În viaţa practică am putut verifica că toţi acei elevi care studiază din Frică, mai devreme sau mai târziu se transformă în şarlatani.
Avem nevoie să fim sinceri cu noi înşine, pentru a ne auto-observa şi a descoperi în noi înşine toate procesele Fricii.
Nu trebuie să uităm niciodată în viaţă că Frica are multe faze. Uneori Frica se confundă cu Curajul. Soldaţii pe câmpul de luptă par foarte curajoşi, însă în realitate se mişcă şi luptă datorită Fricii. Sinucigaşul de asemenea pare la prima vedere foarte curajos, dar în realitate este un laş căruia îi este frică de viaţă.
Orice şarlatan în viaţă pare să fie foarte curajos, dar în fond este un laş.
Şarlatanii îşi folosesc profesia şi puterea în mod distructiv atunci când le este Frică. Exemplu: Castro Ruz din Cuba.
Noi nu ne pronunţăm niciodată împotriva experienţei vieţii practice, nici împotriva cultivării intelectului, însă condamnăm lipsa Iubirii.
Cunoaşterea şi experienţele vieţii se dovedesc a fi distructive atunci când lipseşte Iubirea.
Egoul obişnuieşte să pună stăpânire pe experienţele şi cunoştinţele intelectuale în

absenţa a ceea ce se cheamă Iubire.
Egoul abuzează de experienţe şi de intelect când le utilizează pentru a se întări.
Dezintegrând Egoul, Eul, Eu Însumi, experienţele şi intelectul rămân în mâinile Fiinţei Intime şi orice abuz devine în acest caz imposibil.
Orice elev trebuie să se orienteze spre Drumul Vocaţiei şi să studieze foarte profund toate teoriile care relaţionează cu Vocaţia sa.
Studiul, intelectul nu dăunează nimănui, însă nu trebuie să abuzăm de intelect.
Avem nevoie să învăţăm să nu abuzăm de minte. Abuzează de Minte cine vrea să studieze teoriile diferitelor vocaţii, cine vrea să facă rău altora cu Intelectul, cine exercită violenţă asupra Minţii altora etc., etc., etc.
Este necesar să se studieze materiile profesionale şi materiile spirituale pentru a avea o Minte Echilibrată.
Este urgent să se ajungă la Sinteza Intelectuală şi la Sinteza Spirituală, dacă dorim cu adevărat o Minte Echilibrată.
Profesorii şi profesoarele din şcoli, colegii, universităţi etc., trebuie să studieze profund a noastră „Psihologie Revoluţionară” dacă doresc cu adevărat să-şi conducă elevii pe Calea Revoluţiei Fundamentale.
Este necesar ca elevii să dobândească Fiinţa Spirituală, să dezvolte în ei înşişi Fiinţa Adevărată, pentru ca să iasă din şcoală transformaţi în indivizi responsabili şi nu în şarlatani stupizi.
La nimic nu serveşte Înţelepciunea fără Iubire. Intelectul fără Iubire produce doar Şarlatani.
Înţelepciunea în ea însăşi este Substanţă Atomică, Capital Atomic, care trebuie să fie administrată doar

Adevărul

Disciplina

Ambiția

A şti să Asculți

Înțelepciune şi Iubire

Adevărul

Vocația

Adolescența

Rebeliunea Psihologică

Individul Integru

Conştiința

Încă din copilărie şi tinereţe începe Via Crucis a mizerabilei noastre existenţe, cu multe devieri mentale, intime tragedii de familie, piedici acasă şi la şcoală etc. Este clar că în copilărie şi în tinereţe, cu foarte mici excepţii, toate aceste probleme nu ajung să ne afecteze cu adevărat profund; însă

atunci când devenim persoane adulte, încep întrebările: *Ci ne sunt? De unde vin? De ce trebuie să sufăr? Care este scopul existenţei? etc., etc.*

Toţi ne-am pus aceste întrebări pe parcursul vieţii noastre. Toţi am dorit câteodată să investigăm, să cercetăm, să cunoaştem motivul atâtor amărăciuni, neplăceri, lupte şi suferinţe însă, din nefericire, întotdeauna sfârşim îmbuteliaţi în vreo teorie, în vreo opinie, în vreo credinţă, în ce a spus vecinul, în ce ne-a răspuns vreun bătrân ramolit etc.

Am pierdut Inocenţa Adevărată şi Pacea inimii liniştite şi de aceea nu suntem capabili să experimentăm direct Adevărul în toată cruda lui realitate. Depindem de ceea ce spun ceilalţi şi este clar că mergem pe drumul greşit.

Societatea capitalistă îi condamnă radical pe atei, pe aceia care nu cred în Dumnezeu.

Societatea marxist-leninistă îi condamnă pe cei care cred în Dumnezeu. Însă în fond, ambele lucruri sunt acelaşi lucru: o chestiune de opinii, de capricii ale oamenilor, de proiecţii ale Minţii.

Nici credinţa, nici necredinţa, nici scepticismul, nu înseamnă că s-a experimentat Adevărul.

Mintea îşi poate oferi luxul de a crede, de a se îndoi, de a opina, de a presupune etc., însă aceasta nu înseamnă că s-a experimentat Adevărul.

De asemenea ne putem oferi luxul de a crede în Soare sau de a nu crede în el, chiar până la a ne îndoi că există, însă Astrul Rege va continua să-şi dea lumina sa şi să dea viaţă la tot ceea ce există, fără ca opiniile noastre să aibă pentru el nici cea mai mică importanţă.

În spatele credinţei oarbe, în spatele necredinţei şi al scepticismului, se ascund multe aspecte ale falsei morale şi multe concepţii greşite de o falsă respectabilitate, la umbra cărora se fortifică Eul.

Societatea de tip capitalist şi societatea de tip comunist au felul lor

special de morală, în acord cu capriciile lor, cu prejudecăţile şi teoriile lor. Ceea ce este moral în interiorul blocului capitalist este imoral în interiorul blocului comunist şi invers.
Morala depinde de obiceiuri, de loc, de epocă. Ceea ce este moral într-o ţară, în altă ţară este imoral şi ceea ce a fost moral într-o epocă, în altă epocă este imoral. Morala nu are nici un fel de valoare esenţială; analizând-o profund, se dovedeşte a fi stupidă sută la sută.
Educaţia Fundamentală nu predă morala. Educaţia Fundamentală predă ETICA REVOLUȚIONARĂ şi de aceasta au nevoie noile generaţii.
Din noaptea înspăimântătoare a secolelor, în toate timpurile au existat oameni care s-au îndepărtat de lume pentru a căuta Adevărul.
Este absurd a te îndepărta de lume pentru a căuta Adevărul, pentru că acesta se află în lume şi în interiorul omului, aici şi acum.
Adevărul este necunoscutul clipă de clipă şi nu îl vom descoperi separându-ne de lume şi nici abandonându-ne semenii.
Este absurd să se spună că întreg Adevărul este doar o jumătate de adevăr, şi că întreg Adevărul este pe jumătate eroare.
Adevărul este radical: ori este ori nu este. Niciodată nu poate fi adevăr doar pe jumătate, niciodată acesta nu poate fi jumătate eroare.
Este absurd să se spună că Adevărul aparţine timpului şi că ceea ce a fost adevărat cândva, acum nu mai este.
Adevărul nu are nimic de-a face cu timpul. Adevărul este atemporal. Eul este timpul şi, prin urmare, nu poate cunoaşte Adevărul.
Este absurd să se presupună că există Adevăruri convenţionale, temporale, relative. Oamenii confundă conceptele şi opiniile cu ceea ce înseamnă Adevărul.
Adevărul nu are nimic de-a face cu opiniile, nici cu aşa-numitele adevăruri convenţionale, pentru că acestea sunt doar proiecţii netranscendentale ale Minţii.
Adevărul este necunoscutul clipă de clipă şi poate fi experimentat doar în absenţa Eului Psihologic.
Adevărul nu este o chestiune de sofisme, de concepţii, de opinii.
Adevărul poate fi cunoscut doar prin intermediul Experienţei Directe.
Mintea poate doar opina, dar opiniile nu au nimic de-a face cu Adevărul.
Mintea niciodată nu poate concepe Adevărul.
Profesorii şi profesoarele din şcoli, colegii şi universităţi trebuie să experimenteze Adevărul şi să arate discipolilor lor drumul de urmat.
Adevărul este o chestiune de Experienţă Directă, nu este o

chestiune de teorii, de opinii sau de concepţii.
Putem şi trebuie să studiem, însă este urgent să experimentăm prin noi înşine, într-o manieră directă, ceea ce este adevărat în fiecare teorie, concept, opinie etc., etc., etc.
Trebuie să studiem, să analizăm, să investigăm, însă de asemenea trebuie, cu o urgenţă presantă, să experimentăm Adevărul conţinut în tot ceea ce studiem.
Este imposibil să experimentăm Adevărul atâta timp cât Mintea este agitată, convulsionată, frământată de opinii contrarii.
Este posibil să se experimenteze Adevărul doar atunci când Mintea este liniştită, când Mintea se află în tăcere.
Profesorii şi profesoarele din şcoli, colegii şi universităţi, trebuie să indice elevilor şi elevelor calea Meditaţiei Interioare Profunde.
Calea Meditaţiei Interioare Profunde ne conduce la linişte şi la tăcerea Minţii.
Când Mintea este liniştită, golită de gânduri, dorinţe, opinii etc., când Mintea se află în tăcere, Adevărul vine la noi.

Vocaţia

Disciplina

Ambiția

A şti să Asculți

Înțelepciune şi Iubire

Adevărul

Vocația

Adolescența

Rebeliunea Psihologică

Individul Integru

Conştiința

Cu excepția persoanelor to
invalide, fiecare ființă uma
trebuie să servească la cev
viață. Este dificil a se şti la
serveşte fiecare individ.
Dacă există ceva cu adevăr
important în această lume
acest lucru este a ne cunoa
pe Noi Înşine. Puțini sunt
aceia care se cunosc pe ei
înşişi şi, chiar dacă pare
incredibil, este dificil să se
întâlnească în viață vreo
persoană care să aibă
dezvoltat Simțul Vocației.
**Când cineva este pe
deplin convins de rolu
pe care trebuie să îl joa
în această existență,
atunci face din Vocația
un apostolat, o religie
se transformă, de fapt
de drept, într-un apost
al umanității.**

Cine îşi cunoaşte Vocația sau cine ajunge să o descopere prin sine însuşi, trece printr-o schimbare teribilă. Deja nu mai caută succesul, puțin îl interesează ban faima, recunoştința. Mulțumirea sa constă atunci în bucuria pe care i-o oferă fap de a fi răspuns unei chemări intime, profunde, necunoscute, a propriei sale Esen Interioare.

Cel mai interesant dintre toate acestea este faptul că Simțul Vocațional nu are nimic de-a face cu Eul, căci chiar dacă pare ciudat, Eul detestă propria noastră Vocație, pentru că Eului îi plac doar câştiguri monetare substanțiale, poziție, fai etc.

Simțul Vocației este ceva ce aparține propriei noastre Esențe Interioare, este cev foarte interior, foarte profund, foarte intim.

Simțul Vocațional face omul să se apuce cu o adevărată dârzenie şi cu un dezinte adevărat de cele mai teribile întreprinderi, cu prețul oricăror tipuri de suferințe martirii. De aceea, este aproape normal ca Eul să deteste Adevărata Vocație.

Simțul Vocației ne conduce de fapt pe calea Eroismului Autentic, chiar şi atunci

când trebuie să suportăm cu stoicism toate felurile de infamii, trădări şi calomn
În ziua în care un om va putea să spună adevărul: „*Eu ştiu cine sunt şi care este Autentica mea Vocaţie*”, din acel moment va începe să trăiască cu Adevărată Corectitudine şi Iubire. Un astfel de om trăieşte în profesia sa şi profesia sa, în e
Cu adevărat, sunt foarte puţini oamenii care pot vorbi astfel, cu Adevărată Sinceritate a inimii. Aceia care vorbesc astfel, sunt cei selecţi, aceia care au Simţ Vocaţiei în grad superlativ.
A ne găsi Adevărata Vocaţie este, fără îndoială, problema socială cea mai gravă, problema care se găseşte chiar la baza tuturor problemelor societăţii.
A ne găsi sau a ne descoperi Adevărata Vocaţie individuală echivalează de fapt c descoperi o comoară foarte preţioasă.
Când un cetăţean îşi găseşte cu toată certitudinea şi fără nici o îndoială adevărat legitima sa profesie, doar prin acest fapt devine de neînlocuit.
Când Vocaţia noastră corespunde în totalitate şi în mod absolut postului pe care ocupăm în viaţă, atunci ne exercităm munca ca nişte apostoli adevăraţi, fără nic lăcomie şi fără dorinţa de putere.
Atunci munca în loc să ne producă lăcomie, plictiseală sau dorinţa de a schimba locul de muncă, de a ne schimba profesia, ne aduce bucurie adevărată, profundă intimă, chiar şi atunci când trebuie să suportăm Via Crucis, răbdători în durere.
În practică am putut verifica faptul că, atunci când postul nu corespunde Vocaţi individului, acesta gândeşte doar în funcţie de „mai mult”.
Mecanismul Eului este „mai mult”. Mai mulţi bani, mai multă faimă, mai multe proiecte etc., etc., etc. şi cum este aproape natural, subiectul de obicei devine ipocrit, exploatator, crud, nemilos, intransigent etc.
Dacă studiem pe îndelete birocraţia, putem verifica că de puţine ori în viaţă pos corespunde Vocaţiei Individuale.
Dacă studiem într-o manieră minuţioasă diferitele bresle ale proletariatului, pu evidenţia că, în foarte rare cazuri, profesia corespunde Vocaţiei Individuale.
Când observăm clasele privilegiate, fie ele din Estul sau din Vestul lumii, putem evidenţia lipsa totală a Simţului Vocaţional. Aşa-numiţii „copii bine” în ziua de a atacă înarmaţi, violează femei fără apărare etc., pentru a-şi omorî plictiseala.
Negăsindu-şi locul în viaţă, umblă dezorientaţi şi se transformă în „rebeli fără cauză”, pentru a schimba puţin ceva.
Este înspăimântător stadiul haotic al umanităţii, în aceste timpuri de criză mondială.
Nimeni nu este mulţumit cu munca sa, pentru că postul său nu-i corespunde Vocaţiei; plouă cu solicitări de angajare, pentru că nimeni nu vrea să moară de foame, însă solicitările nu corespund Vocaţiei celor care le solicită.
Mulţi şoferi ar fi trebuit să fie medici sau ingineri. Mulţi avocaţi ar fi trebuit să f miniştri şi mulţi miniştri ar fi trebuit să fie croitori. Mulţi lustragii ar fi trebuit s

fie miniştri şi mulţi miniştri ar fi trebuit să fie lustragii etc., etc.
Oamenii se află pe posturi care nu le corespund, care nu au nimic de-a face cu adevărata Vocaţie Individuală. Din această cauză, maşina socială funcţionează foarte prost. Acest lucru se aseamănă cu un motor care ar fi alcătuit din piese ca nu îi corespund, iar rezultatul trebuie să fie, inevitabil, dezastrul, eşecul, absurd
În practică am putut verifica până la saţietate că atunci când cineva nu are Dispoziţie Vocaţională de a fi ghid, instructor religios, lider politic sau director a vreunei asociaţii spirituale, ştiinţifice, literare, filantropice etc., atunci gândeşte doar în funcţie de „mai mult" şi se dedică realizării de proiecte, tot mai multe proiecte, cu scopuri secrete, de nemărturisit.
Este evident, că atunci când postul nu corespunde Vocaţiei Individuale, rezultat este exploatarea.

În aces
timpur
teribil
materia
e în car
trăim,
postul
profesc
este
ocupat
mod
arbitra
mulţi
negust
care ni
pe depa
nu au
vocaţie
a preda
Rezulta
unei
asemer
infamii
este
exploat
a,
cruzim
şi lipsa

adevăra
Iubiri.
Mulţi
subiecţ
exercită
profeso
ul cu
scopul
exclusi
a obţin
bani
pentru a-şi plăti studiile la Facultatea de Medicină, Drept sau Inginerie sau pur simplu, pentru că nu au altceva de făcut. Victimele unei asemenea fraude intelectuale sunt elevii şi elevele.

Adevăratul Profesor cu vocaţie este foarte greu de găsit în ziua de astăzi şi este c mai mare bucurie pe care o pot avea elevii şi elevele din şcoli, colegii şi universit Vocaţia profesorului este tradusă înţelept de acel fragment emoţionant de proză Gabrielei Mistral, intitulată „RUGĂCIUNEA PROFESOAREI". Spune profesoar din provincie, adresându-se Divinităţii, Maestrului Secret:

„Dă-mi Iubire doar pentru şcoala mea: ca nici măcar ardoarea frumuseţii să n fie capabilă să-i fure toate clipele duioşiei mele. Maestre, fă-mi veşnică înflăcărarea şi trecătoare dezamăgirea. Stârpeşte din mine această impură dorinţă a rău înţelesei dreptăţi care încă mă tulbură, meschina insinuare de protest care urcă în mine atunci când mă rănesc, ca să nu mă doară neînţelegerea şi nici să mă-ntristeze uitarea a ceea ce am predat.

Fă-mă să fiu mai mamă decât mamele, pentru a putea iubi şi apăra ca şi ele ce ce nu-i carne din carnea mea. Dă-mi puterea să-mi fac versul perfect, ca unuia dintre copilaşii mei să-i las înfiptă melodia-mi cea mai pătrunzătoare, pentru atunci când buzele mele nu vor mai cânta.

Demonstrează-mi ca fiind posibilă ***evanghelia*** *ta în timpul meu, ca să nu renunţ la bătălia fiecărei zile şi a fiecărei ore, pentru ea".*

Cine poate măsura influenţa psihică minunată a unui maestru astfel inspirat de atâta duioşie, de simţul Vocaţiei sale?

Individul cu Vocaţia sa merge pe una din aceste trei căi. Prima: AUTO-DESCOPERIREA UNEI CAPACITĂŢI SPECIALE. A doua: VIZIUNEA UNEI NECESITĂŢI URGENTE. A treia: DIRECŢIONAREA FOARTE SPECIALĂ A PĂRINŢILOR ŞI A PROFESORILOR care au descoperit Vocaţia elevului sau ele prin intermediul observării aptitudinilor lor.

Mulţi indivizi şi-au descoperit Vocaţia într-un anumit moment critic al vieţii lor faţa unei situaţii serioase care cerea un remediu imediat.

Gandhi era un avocat oarecare când, cu ocazia unui atentat împotriva drepturilo
hinduşilor din Africa de Sud şi-a anulat biletul de întoarcere în India şi a rămas
apere cauza compatrioţilor săi. O necesitate de moment l-a îndreptat înspre voc
vieţii sale.
Marii binefăcători ai umanităţii şi-au găsit vocaţia în faţa unei situaţii de criză, c
cerea un remediu imediat. Să ne amintim de Oliver Cromwell, părintele libertăţ
engleze; Benito Juarez, făuritorul noului Mexic; Jose de San Martin şi Simon
Bolivar, părinţii independenţei Sud-Americane etc.
Isus Cristos, Buddha, Mahomed, Hermes, Zoroastru, Confucius, Fuji etc., au fos
oameni care într-un anumit moment din istorie, au ştiut să-şi înţeleagă Adevăra
lor Vocaţie şi s-au simţit chemaţi de Vocea Interioară care emană din Intim.
Educaţia Fundamentală este chemată să descopere prin diferite metode
capacitatea latentă a elevilor. Metodele pe care pedagogia neadecvată le utilizea
în aceste timpuri pentru a descoperi Vocaţia elevilor şi elevelor sunt, fără îndoia
crude, absurde şi nemiloase.
Chestionarele despre vocaţie au fost elaborate de afacerişti, care din întâmplare
ocupă postul de profesori.

În unele ţări, înainte de a se intra la cursurile de pregătire pentru vocaţie, elevii
sunt supuşi la cruzimile psihologice cele mai oribile. Li se pun întrebări de
matematică, educaţie civică, biologie etc. Cele mai crude din aceste metode sunt
faimoasele teste psihologice, indicele I.Q., intim relaţionate cu promptitudinea
mentală.
În funcţie de felul răspunsului, după cum se califică, elevul este atunci împins
înspre unul din cele trei profiluri. Primul: Matematică-Fizică. Al doilea: Ştiinţe
Biologice. Al treilea: Ştiinţe Sociale.
Din cel de Matematică-Fizică rezultă ingineri, arhitecţi, astronomi, aviatori etc.
Din Ştiinţele Biologice rezultă farmacişti, infirmiere, biologi, medici etc.
Din Ştiinţele Sociale rezultă avocaţi, literaţi, doctori în filosofie şi litere, director
de firme etc.
Planul de învăţământ este diferit în fiecare ţară şi este clar că nu în fiecare ţară
există trei tipuri de bacalaureat diferite. În multe ţări există doar unul singur , ia
dată luat acest bacalaureat, elevul trece la universitate. În unele naţiuni nu se
examinează capacitatea vocaţională a elevului şi acesta intră la facultate cu dori
de a avea o profesie pentru a-şi câştiga existenţa, chiar şi atunci când aceasta nu
coincide cu înclinaţiile sale înnăscute, cu Simţul său Vocaţional.
Există ţări în care se examinează Capacitatea Vocaţională a elevilor şi există ţări
unde nu se examinează. Este absurd a nu se şti orienta elevii din punctul de ved
al vocaţiei şi a nu le examina capacităţile şi înclinaţiile înnăscute. Sunt stupide
chestionarele care atestă vocaţia şi toate aceste întrebări dure, teste psihologice,

indice I.Q. etc.
Aceste metode de examen pentru vocaţie nu sunt utile, pentru că Mintea are momentele sale de criză, iar dacă examenul se dă în unul dintre aceste momente rezultatul este eşecul şi dezorientarea elevului.
Profesorii au putut verifica că mintea elevilor are, ca şi marea, valurile sale mari mici, plusurile şi minusurile ei. Există un Bioritm în glandele masculine şi feminine. De asemenea există un Bioritm pentru Minte.
Într-o anumită perioadă, glandele masculine se află în plus şi cele feminine în minus şi invers. Mintea are de asemenea plusurile şi minusurile ei.
Celui care vrea să cunoască ştiinţa Bioritmului, îi recomandăm să studieze faimoasa operă „BIORITM" scrisă de eminentul înţelept Gnostic-Rozcrucian, Doctor Arnold Krumm-Heller, medic colonel al armatei mexicane şi profesor de medicină al Facultăţii din Berlin.
Noi afimăm cu tărie că o criză emoţională sau o stare de nervozitate psihică înaintea dificilei situaţii a unui examen, poate duce elevul la eşec în timpul examenului prevocaţional.
Noi afirmăm că un abuz oarecare al Centrului Mişcării, produs poate de practica vreunui sport, de o plimbare excesivă sau de o muncă fizică intensă etc., poate cauza crize intelectuale chiar şi atunci când Mintea se află în plusul ei şi să cond elevul la eşec pe durata unui examen prevocaţional.
Noi afirmăm că o criză oarecare relaţionată cu Centrul Instinctiv de exemplu, combinată poate cu plăcerea sexuală sau cu Centrul Emoţional etc., poate duce elevul la eşec pe durata unui examen prevocaţional.
Noi afirmăm că o criză sexuală oarecare, o sincopă de sexualitate reprimată, un abuz sexual etc., poate exercita influenţa sa dezastruoasă asupra Minţii, ducând la eşec în timpul unui examen prevocaţional.
Educaţia Fundamentală învaţă că Germenii Vocaţionali se află depozitaţi nu doa în Centrul Intelectual, ci şi în fiecare dintre ceilalţi Patru Centri ai psiho-fiziolog Maşinii Organice.
Este urgent să se ţină seama de cei Cinci Centri Psihici numiţi: INTELECT, EMOŢIE, MIŞCARE, INSTINCT, SEX.

Este absurd să se creadă că Intelectul este unicul centru al cunoaşterii. Dacă se examinează exclusiv Centrul Intelectual, cu scopul de a se descoperi aptitudinile vocaţionale ale unor subiecţi determinaţi, pe lângă faptul că se comite o gravă injustiţie, care se dovedeşte a fi de fapt foarte dăunătoare pentru individ şi pentru societate, se cade într-o greşeală, pentru că germenii Vocaţiei nu se află conţinuţi doar în Centrul Intelectual ci, mai mult decât atât, în fiecare dintre cei Patru Centri Psihofiziologici ai Individului.

Singura cale evidentă care există pentru a descoperi adevărata Vocaţie a elevilor a elevelor, este Iubirea Adevărată.

Dacă părinţii şi profesorii se asociază de comun acord pentru a investiga atât ac cât şi la şcoală, pentru a observa în detaliu toate acţiunile elevilor şi elevelor, ar putea să descopere înclinaţiile înnăscute ale fiecărui elev şi elevă.

Aceasta este singura cale evidentă care ar permite părinţilor şi profesorilor să descopere Simţul Vocaţiei al elevilor şi al elevelor lor.

Acest lucru presupune însă Iubirea Adevărată a părinţilor şi a profesorilor şi, es evident că dacă nu există Adevărată Iubire din partea taţilor şi a mamelor şi din partea autenticilor profesori cu vocaţie, capabili să se sacrifice cu adevărat pentr discipolii lor, încercarea respectivă se dovedeşte, în acest caz, irealizabilă.

Dacă guvernele vor cu adevărat să salveze societatea este nevoie să expulzeze negustorii din templu, cu biciul Voinţei.

Trebuie să se iniţieze o Nouă Epocă Culturală, răspândind pretutindeni doctrina Educaţiei Fundamentale.

Studenţii trebuie să îşi apere cu curaj drepturile şi să ceară guvernelor Adevăraţ Profesori cu vocaţie. Din fericire există arma formidabilă a grevelor şi elevii deţi această armă.

În unele ţări există deja în şcoli, colegii şi universităţi anumiţi profesori consilie care, în realitate, nu au vocaţie; postul pe care îl ocupă nu coincide cu înclinaţiil lor înnăscute. Aceşti profesori nu-i pot orienta pe ceilalţi, pentru că nu s-au putu orienta nici pe ei înşişi. Este nevoie, cu maximă urgenţă, de Adevăraţi Profesori Vocaţionali, capabili să-i orienteze inteligent pe elevi şi pe eleve.

Este necesar să se ştie că, datorită pluralităţii Eului, Fiinţa Umană joacă automa diverse roluri pe Scena Vieţii. Băieţii şi fetele au un rol în şcoală, altul pe stradă altul acasă.

Dacă se doreşte să se descopere Vocaţia unui tânăr sau a unei tinere, aceştia trebuiesc observaţi la şcoală, acasă şi chiar pe stradă. Această muncă de observa o pot realiza doar părinţii şi profesorii adevăraţi, în asociere intimă.

În pedagogia veche există de asemenea sistemul de a se observa calificativele, pentru a deduce vocaţiile. Elevul care la educaţie civică a fost notat cu cele mai înalte calificative, este catalogat ca un posibil avocat, iar acela care s-a distins la biologie, este definit ca un potenţial medic, iar acela care s-a distins la matemati - ca un posibil inginer etc.

Acest sistem absurd de a deduce Vocaţii este prea empiric, pentru că Mintea are urcuşurile şi coborâşurile ei şi nu doar într-o manieră totală, deja cunoscută, ci s în anumite stări particulare, speciale.

Mulţi scriitori care în şcoală au fost studenţi foarte slabi la gramatică, s-au evidenţiat în viaţă ca adevăraţi maeştri ai limbajului. Mulţi ingineri notabili au a mereu în şcoală calificativele cele mai slabe la matematică, şi mulţi medici au fo în şcoală slabi la biologie şi ştiinţele naturii.

Este lamentabil faptul că mulţi părinţi, în loc să studieze aptitudinile fiilor lor, v în ei doar continuarea iubitului lor Ego, a Eului Psihologic, a Sinelui Însuşi.

Mulţi părinţi care sunt avocaţi vor ca fiii lor să continue la cabinet şi mulţi proprietari de negoţuri doresc ca fiii lor să continue manevrându-le interesele egoiste, fără să îi intereseze absolut deloc Simţul Vocaţional al acestora.

Eul lor vrea să urce mereu, să se caţere în vârful scării, să se facă remarcat, iar atunci când le eşuează ambiţiile, atunci vor să reuşească prin intermediul fiilor l ceea ce prin ei înşişi nu au putut obţine. Aceşti părinţi ambiţioşi îşi pun băieţii ş fetele în profesii şi posturi care nu au nimic de-a face cu simţul vocaţiei acestora din urmă.

Adolescenţa

Disciplina

Ambiția

A şti să Asculți

Înțelepciune şi Iubire

Adevărul

Vocația

Adolescența

Rebeliunea Psihologică

Individul Integru

Conştiința

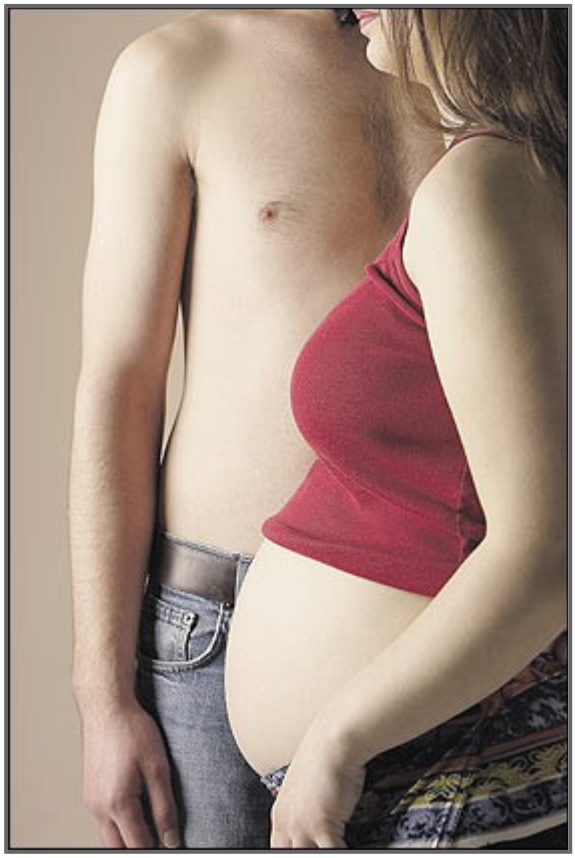

A venit momentul să abandonăm definitiv falsa pudoare şi prejudecăţile în legătură cu problema sexuală.
Este necesar să înţelegem clar şi precis problema sexuală a adolescenţilor de ambele sexe.
La vârsta de paisprezece ani apare în organismul adolescentului Energia Sexuală care curge supusă prin sistemul neuro-simpatic.
Acest tip special de energie transformă organismul uman, modificând vocea la bărbat şi dând naştere funcţiei

ovariene, la femeie.
Organismul uman este o autentică fabrică care transformă elemente brute în substanţe vitale fine.
Alimentele pe care le introducem în stomac trec prin multiple transformări şi rafinări, până când culminează, în final, în acea substanţă semi-solidă, semi-lichidă menţionată de Paracelsus prin termenul de Ens-Seminis (Entitatea Semenului).
Această „sticlă lichidă”, flexibilă, maleabilă, această spermă, conține în ea însăşi, ca potențial, toți germenii vieţii.
Gnosticismul recunoaşte în spermă HAOSUL de unde răsare cu vehemenţă viaţa.
Vechii Alchimişti medievali ca Paracelsus, Sendivogius, Nicolas Flamel, Raymundo Lulio etc., au studiat cu o profundă veneraţie ENS-SEMINIS-ul sau Mercurul Filosofiei Secrete.
Acest VITRIOL este un adevărat elixir inteligent elaborat de către natură, în interiorul veziculelor seminale.
În acest Mercur al Înţelepciunii Antice, în acest semen, se găsesc cu adevărat toate posibilităţile existenţei.
Este regretabil faptul că mulţi tineri, din lipsa unei adevărate orientări psihologice, se lasă pradă

viciului masturbării sau deviază lamentabil pe calea infrasexuală a homosexualităţii.

Copiilor şi tinerilor li se dă informaţie intelectuală asupra multor teme şi sunt îndrumaţi pe calea sportului, a cărui abuz scurtează mizerabil viaţa, însă din nefericire, la apariţia Energiei Sexuale cu care se începe Adolescenţa, atât părinţii, cât şi profesorii de la şcoală, bazaţi pe un fals puritanism şi pe o morală prostească, hotărăsc în mod criminal să tacă.

Există tăceri delictuoase şi există cuvinte abjecte.

Să taci cu privinţă la problema sexuală, este un delict. Să vorbeşti greşit despre problema sexuală, constituie de asemenea alt delict.

Dacă părinţii şi profesorii tac, perverşii sexuali vorbesc, iar victimele vor fi adolescenţii neexperimentaţi.

Dacă adolescentul nu îşi poate consulta părinţii şi nici profesorii, atunci îşi va consulta colegii de şcoală, poate deja angajaţi pe drumul greşit.

Rezultatul nu se lasă mult timp aşteptat şi noul adolescent, urmând sfaturi false, se va deda viciului mastrurbării ori va devia pe drumul homosexalităţii.

Viciul masturbării ruinează în totalitate Capacitatea Cerebrală. Este necesar să se ştie că există o relaţie intimă între Semen şi Creier. Este necesar să cerebralizăm semenul. Este necesar să seminizăm creierul.

Creierul se seminizează transmutând Energia Sexuală, sublimând-o, transformând-o în Capacitate Cerebrală.

În acest fel semenul rămâne cerebralizat şi creierul seminizat.

Ştiinţa Gnostică studiază profund endocrinologia şi predă metode şi sisteme pentru a transmuta Energiile Sexuale, însă acest subiect nu este cuprins în această carte.

Dacă cititorul doreşte informaţie despre Gnosticism, trebuie să studieze cărţile noastre Gnostice şi să vină la cursurile noastre.

Adolescenţii trebuie să-şi sublimeze Energiile Sexuale, cultivând simţul estetic, învăţând muzica, sculptura, pictura, făcând excursii la munte etc.

Câte chipuri care ar fi putut fi frumoase se ofilesc!

Câte creiere degenerează! Totul din lipsa unui strigăt de

alertă la momentul oportun.
Viciul masturbării, atât la tineri cât şi la tinere, a devenit mai comun decât spălatul pe mâini.
Ospiciile sunt pline de bărbaţi şi femei care şi-au ruinat Creierul prin scârbosul viciu al masturbării. Destinaţia masturbatorilor este ospiciul.
Viciul homosexualităţii putrezeşte rădăcinile acestei rase ramolite şi perverse.
Pare incredibil ca în ţări precum Anglia, care se presupune a fi cultă şi super-civilizată, să existe liber cinematografe unde rulează filme cu subiect homosexual.
Pare incredibil ca tocmai în Anglia să se facă deja eforturi pentru a se legaliza căsătorii de tip homosexual.
În marile metropole ale lumii există actualmente bordeluri şi cluburi pentru homosexuali.
Frăţia tenebroasă a inamicilor femeii, în ziua de astăzi are organizaţii pervertite, care uimesc prin fraternitatea lor degenerată.
Pe mulţi cititori i-ar putea surprinde mult termenul de „fraternitate degenerată”, dar nu trebuie să uităm că în toate timpurile istoriei au existat mereu diferite frăţii ale delictului.
Frăţia morbidă a inamicilor femeii este fără nici o îndoială, o fraternitate a delictului.
Inamicii femeii ocupă întotdeauna sau aproape întotdeauna posturi cheie în stupul birocratic.
Când un homosexual merge la închisoare, foarte repede se eliberează, datorită influenţei oportune a oamenilor cheie a frăţiei delictului.
Dacă un efeminat cade în dizgraţie, destul de repede primeşte ajutoare economice de la toate sinistrele personaje ale frăţiei delictului.
Adepţii tenebroşi ai homosexualităţii se recunosc între ei prin uniforma pe care o etalează.
Uimeşte să se ştie faptul că homosexualii folosesc uniforme, însă aşa este. Uniforma homosexualilor corespunde ultimei mode. Homosexualii creează orice modă nouă. Când o modă devine banală, atunci ei creează o alta. În acest fel, uniforma frăţiei delictului este mereu nouă.

Actualmente toate marile oraşe ale lumii au milioane de homosexuali.
Viciul homosexualităţii îşi începe marşul ruşinos în timpul Adolescenţei.
Multe şcoli de adolescenţi (băieţi şi fete) sunt adevărate bordeluri de tip homosexual.
Milioane de domnişoare adolescente merg hotărâte pe tenebrosul drum al inamicilor bărbaţilor.
Milioane de adolescente sunt lesbiene. Frăţia delictului lesbianismului este tot atât de puternică precum frăţia delictului homosexualităţii.
Este urgent să se abandoneze radical şi definitiv falsa pudoare şi să se arate adolescenţilor de ambele sexe, cu sinceritate, toate Misterele Sexuale. Doar astfel noile generaţii vor putea să se îndrepte pe Calea Regenerării

Rebeliunea Psihologică

Disciplina

Ambiția

A şti să Asculți

Înțelepciune şi Iubire

Adevărul

Vocația

Adolescența

Rebeliunea Psihologică

Individul Integru

Conştiința

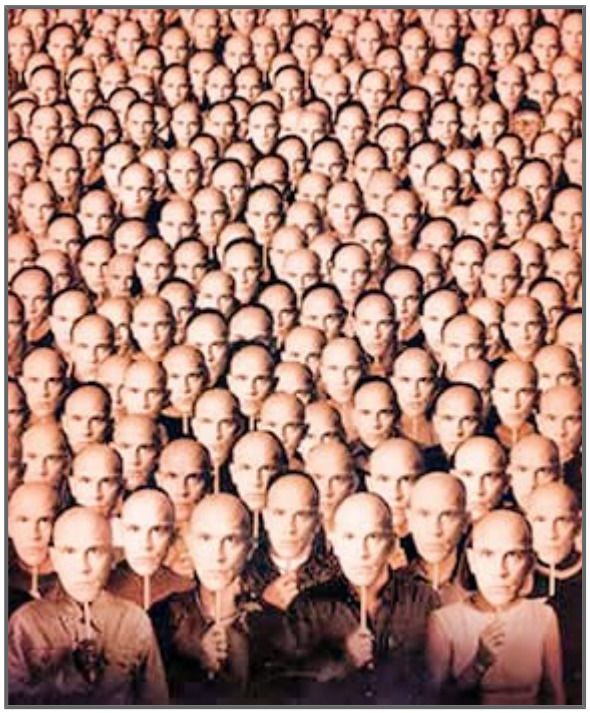

Aceia care s-au preocupat să călătorească prin toate țările lumii cu scopul de a studia detaliat toate rasele umane, au putut verifica prin ei înşişi că natura acestui biet Animal Intelectul greşit numit om, este întotdeauna aceeaşi fie că a călătorit prin bătrâna Europă, fie prin Africa obosită de atâta sclavie, fie pe Pământul Sacru al Vedelor sau în Indiile Occidentale, fie în Austria sau în China.
Acest fapt concret, această înspăimântătoa re realitate care uimeşte orice om studios, poate fi verificată mai ales dacă călătorul vizitează şcoli, colegii şi

universităţi.
Am ajuns la epoca producţiei în serie. Acum totul se produce pe bandă rulantă şi la scară mare. Serii de avioane, de maşini, de marfă de lux etc., etc., etc.
Chiar dacă este puţin grotesc, este foarte sigur că şcolile industriale, universităţile etc., s-au transformat şi ele în fabrici intelectuale de producţie în serie.
În aceste timpuri ale producţiei în serie, unicul obiectiv în viaţă este să găseşti siguranţă economică.
Oamenii simt frică de orice şi caută siguranţa.
Gândirea independentă în aceste timpuri ale producţiei în serie, este aproape imposibilă, pentru că tipul modern de educaţie se bazează pe pure convenienţe.

„Noul Val" trăieşte în acord cu această mediocritate intelectuală. Dacă cineva vrea să fie diferit, distinct faţă de ceilalţi, toată lumea îl descalifică, toată lumea îl critică, îl face încrezut, i se refuză munca etc.
Dorinţa de a câştiga bani pentru a trăi şi a te distra, urgenţa de a atinge succesul în viaţă, căutarea siguranţei economice, dorinţa de a cumpăra multe lucruri pentru a ne grozăvi înaintea celorlalţi etc., iau locul gândirii pure, naturale şi spontane.
S-a putut verifica pe deplin, că frica buimăceşte mintea şi împietreşte inima.
În aceste timpuri de atâta frică şi căutare a siguranţei, oamenii se ascund în propriile lor peşteri, în vizuinele lor, în colţul lor, în locul în care cred că pot avea mai multă siguranţă, mai puţine probleme şi nu vor să iasă de acolo, simt teroare faţă de viaţă, frică de aventuri noi, de noi experienţe etc., etc., etc.
Toată această atât de PROPAGATĂ educaţie modernă se bazează pe frică şi pe căutarea siguranţei; oamenii sunt înspăimântaţi, le este frică până şi de propria umbră.

Oamenii sunt terorizaţi de tot: se tem să iasă din vechile norme prestabilite, se tem să fie diferiţi de ceilalţi oameni, se tem să gândească revoluţionar, să rupă toate prejudecăţile Societăţii Decadente etc.
Din fericire mai trăiesc în lume şi câţiva oameni sinceri şi înţelegători, care într-adevăr doresc să examineze profund toate problemele minţii, însă în majoritatea dintre noi, nici măcar nu există spiritul de non-conformism şi de rebeliune.
Există două tipuri de REBELIUNE care sunt deja clasificate cum se cuvine. Prima: REBELIUNEA PSIHOLOGICĂ VIOLENTĂ. A doua: REBELIUNEA PSIHOLOGICĂ PROFUNDĂ A INTELIGENȚEI.
Primul tip de Rebeliune este Reacţionar, Conservator şi Retardatar. Al doilea tip de Rebeliune este REVOLUȚIONAR.
În primul tip de Rebeliune Psihologică îl întâlnim pe REFORMATORUL care cârpeşte haine vechi şi repară pereţii vechilor edificii pentru a nu se prăbuşi; este tipul înapoiat, Revoluţionarul sângelui şi al rachiului, liderul loviturilor militare şi al loviturilor de Stat, omul cu puşca pe umăr, Dictatorul care se bucură când pune la zid pe toţi aceia care nu acceptă capriciile lui, teoriile lui.
În cel de-al doilea tip de Rebeliune Psihologică îi găsim pe Buddha, pe Isus, pe Hermes, pe acela care transformă, pe REBELUL INTELIGENT, pe INTUITIV, pe MARII paladini ai REVOLUȚIEI CONŞTIINȚEI etc., etc., etc.
Aceia care se educă doar cu scopul absurd de a urca poziţii magnifice în interiorul stupului birocratic, de a sui , de a se căţăra până în vârful scării, de a se face remarcaţi etc., sunt lipsiţi de profunzime adevărată, sunt imbecili prin însăşi natura lor, sunt superficiali, goi, sută la sută lichele.
Deja este verificat până la saţietate că, atunci când în fiinţa umană nu există Adevarată Integritate a gândului şi a sentimentului, chiar dacă am primit o mare educaţie, viaţa se dovedeşte a fi incompletă, contradictorie, plictisitoare şi chinuită de nenumărate frici de orice fel.
În afara oricărei îndoieli şi fără frica de a ne înşela, putem afirma cu tărie că fără o Educaţie Integrală viaţa se dovedeşte a fi dăunătoare, inutilă şi nocivă.
Animalul Intelectual are un Ego Intern compus, din păcate, din diferite entităţi care se fortifică prin Educaţia Greşită.

Eul Pluralizat pe care fiecare dintre noi îl purtăm în interior este cauza fundamentală a tuturor complexelor şi contradicţiilor noastre.
Educaţia Fundamentală trebuie să înveţe noile generaţii Didactica noastră Psihologică pentru Dizolvarea Eului.
Numai Dizolvîndu-se diferitele Entităţi care în ansamblul lor constituie Egoul (Eul), putem să stabilim în noi un Centru Permanent de Conştiinţă Individuală, doar atunci vom fi Integri.
Atâta timp cât există în interiorul fiecăruia dintre noi Eul Pluralizat, nu doar că ne amărâm propria viaţă, ci o amărâm şi pe a celorlalţi.
La ce ne foloseşte să studiem dreptul şi să ne facem avocaţi, dacă prelungim procesele? La ce ne foloseşte să acumulăm în Minte multe cunoştinţe, dacă noi continuăm să fim confuzi? La ce servesc abilităţile tehnice şi industriale, dacă le folosim pentru distrugerea semenilor noştri?
La nimic nu serveşte a ne instrui, a asista la cursuri, a studia, dacă în procesul zilnic de viaţă ne distrugem mizerabil unii pe alţii.
Obiectivul educaţiei nu trebuie să fie doar de a produce în fiecare an noi căutători de slujbe, noi tipuri de lichele, noi bădărani care nici măcar nu ştiu să respecte religia aproapelui etc.
Adevăratul obiectiv al *Educaţiei Fundamentale* trebuie să fie acela de a crea Adevăraţi Bărbaţi şi Adevărate Femei Integraţi, prin urmare Conştienţi şi Inteligenţi.
Din păcate profesorii şi profesoarele din şcoli, colegii şi universităţi se gândesc la toate, însă mai puţin la a trezi INTELIGENŢA INTEGRALĂ a celor pe care îi educă.
Orice persoană poate să râvnească să obţină titluri, decoraţii, diplome şi să devină chiar foarte eficientă pe terenul mecanic al vieţii, dar acest lucru nu înseamnă să fii Inteligent.
Inteligenţa nu poate fi niciodată un simplu funcţionalism mecanic, Inteligenţa nu poate fi rezultatul simplei informări din cărţi, Inteligenţa nu este capacitatea de a reacţiona automat cu cuvinte strălucitoare în faţa oricărei provocări.
Inteligenţa nu este simpla repetare din memorie; Inteligenţa este capacitatea de a primi direct Esenţa, Realul, ceea ce este cu Adevărat.

Educaţia Fundamentală este ştiinţa care ne permite să trezim această capacitate în noi înşine şi în ceilalţi.
Educaţia Fundamentală ajută pe fiecare individ să-şi descopere Adevăratele Valori care izvorăsc ca rezultat al Investigaţiei Profunde şi din Înţelegerea Integrală de Sine.
Când nu există în noi Auto-Cunoaştere, atunci Auto-Exprimarea se transformă în Auto-Afirmare Egoistă şi Distructivă.
Educaţia Fundamentală se preocupă doar de a trezi în fiecare individ capacitatea de a se întelege pe el însuşi în toate nivelele Minţii şi nu doar a se deda plăcerii Auto-Exprimării greşite a Eului Pluralizat.

Individul Integru

Disciplina Ambiția A şti să Asculți Înțelepciune şi Iubire Adevărul Vocația Adolescența Rebeliunea Psihologică Individul Integru Conştiința

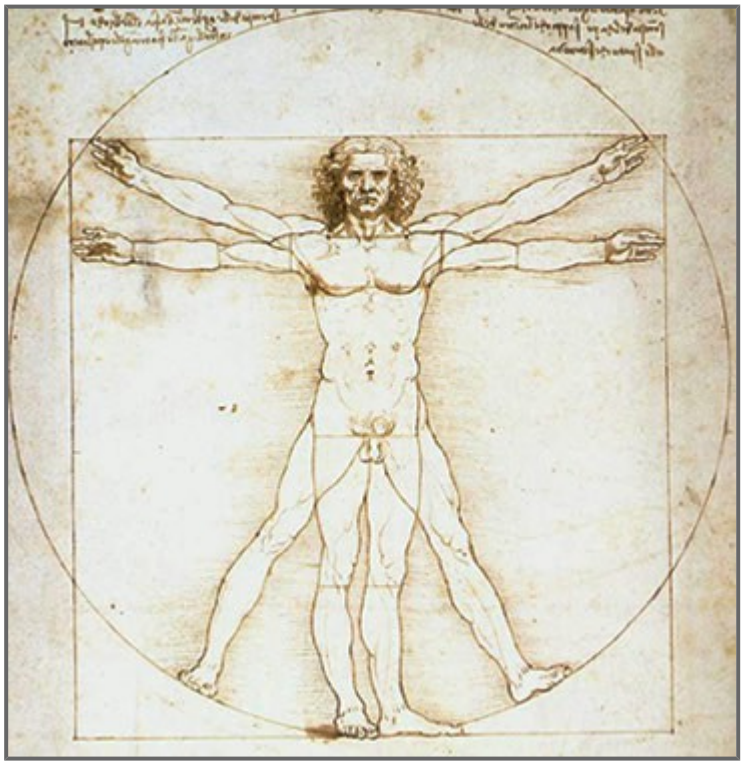

Educaţia fundamentală, în sensul său adevărat, este Înţelegerea Profundă de sine însuşi. În interiorul fiecărui individ se găsesc toate Legile Naturii.

Cine vrea să cunoască toate minunăţiile Naturii trebuie să le studieze în interiorul lui însuşi.

Educaţia Falsă se ocupă doar cu îmbogăţirea intelectului şi

acest lucru îl poate face oricine. Este evident că cu bani oricine poate să-şi ofere luxul de a cumpăra cărţi.

Noi nu ne pronunţăm împotriva culturii intelectuale, ne pronunţăm doar

împotriva dorinţei exagerate de a acumula în minte.

Falsa educaţie intelectuală oferă doar pretexte subtile pentru a fugi de tine însuţi.

Orice om erudit, orice intelectual scrupulos dispune întotdeauna de subterfugii minunate care îi permit să fugă de el însuşi.

Din Intelectualismul fără Spiritualitate ies ŞARLATANII, iar aceştia au condus umanitatea la haos şi distrugere.

Tehnica niciodată nu ne poate face apţi de a ne cunoaşte pe noi înşine într-o manieră integrală, unitară.

Taţii îşi trimit copiii la şcoală, la colegiu, la universitate, la politehnică etc., pentru a învaţa o meserie, pentru a avea o profesie, pentru a-şi putea în cele din urmă câştiga existenţa.

Este evident că este necesar să cunoaştem o meserie, să avem o profesie, dar acest lucru este secundar.

Cel mai important, fundamental, este a ne cunoaşte pe noi înşine, a şti: Cine suntem? De unde venim? Încotro mergem? Care este scopul existenţei noastre?

În viaţă sunt de toate: bucurii, tristeţi, iubire, pasiune, plăcere, durere, frumuseţe, urâţenie etc., şi când ştim să o trăim intens, când o înţelegem în toate nivelele minţii, ne găsim locul în societate, ne creăm propria noastră meserie, modul nostru particular de a trăi, de a simţi şi de a gândi, iar contrarul este fals sută la sută. Tehnica prin ea însăşi niciodată nu poate da naştere la Înţelegerea Profundă, la Înţelegerea Adevărată.

Educaţia actuală s-a dovedit un eşec total, pentru că dă o importanţă exagerată tehnicii, profesiei şi este evident că, bazându-se pe meserie, transformă omul într-o maşină mecanică, îi distruge posibilităţile cele mai bune.

A cultiva capacitatea şi eficienţa fără a cultiva Înţelegerea Vieţii, fără Cunoaşterea de Sine Însuşi, fără o Percepţie

Directă a procesului Eului Însumi, fără un studiu amănunţit al propriului mod de a gândi, de a simţi, de a dori şi de a acţiona, va servi doar pentru a mări propria noastră cruzime, propriul nostru egoism, acei factori psihologici care produc război, foamete, mizerie, durere.

Dezvoltarea exclusivă a tehnicii a produs mecanici, oameni de ştiinţă, tehnicieni, fizicieni, atomişti, oameni care disecă bietele animale, inventatori de arme distructive etc., etc., etc.

Toţi aceşti profesionişti, toţi aceşti inventatori de bombe atomice şi bombe cu hidrogen, toţi aceşti oameni care disecă, care chinuie creaturile Naturii, toţi aceşti şarlatani servesc cu adevărat doar războiului şi distrugerii.

Nu ştiu nimic toţi aceşti şarlatani, nu înţeleg nimic din procesul total al vieţii cu toate manifestările sale infinite.

Progresul tehnologic general, sistemele de transport, calculatoarele, iluminarea electrică, lifturile din interiorul clădirilor, creierele electronice de toate tipurile etc., rezolvă mii de probleme care se procesează la nivelul superficial al existenţei, dar introduc în individ şi în societate o mulţime de probleme mult mai ample şi mai profunde. Să trăim exclusiv la un nivel superficial, fără să ţinem seama de diferitele nivele şi regiuni mai profunde ale Minţii, înseamnă de fapt să atragem asupra noastră şi asupra copiilor noştri mizeria, plânsetul şi disperarea.

Cea mai mare nevoie, problema cea mai urgentă a fiecărui individ, a fiecărei persoane este să înţeleagă viaţa în forma sa integrală, totală, pentru că doar astfel suntem în măsură să rezolvăm satisfăcător toate problemele noastre intime, particulare.

Cunoaşterea tehnică prin ea însăşi nu poate rezolva niciodată toate problemele noastre psihologice, toate complexele noastre adânci.

Dacă dorim să fim Oameni cu Adevărat, Indivizi Integri, trebuie să ne Auto-Explorăm Psihologic, să ne Cunoaştem Profund în toate nivelele gândirii, pentru că tehnologia, în afara oricărei îndoieli, se transformă într-un instrument distructiv atunci când nu înţelegem cu adevărat întreg procesul existenţei, atunci când nu ne cunoaştem pe noi

înşine în formă integrală.

Dacă Animalul Intelectual ar iubi cu adevărat, dacă s-ar cunoaşte pe el însuşi, dacă ar fi înţeles întregul proces al vieţii, niciodată nu ar fi comis crima de a fracţiona atomul.

Progresul nostru tehnologic este fantastic, dar a reuşit numai să crească foarte mult puterea noastră agresivă, de a ne distruge unii pe alţii şi să facă să domnească pretutindeni teroarea, foametea, ignoranţa şi bolile.

Nici o profesie, nici o meserie nu pot niciodată să ne dea ceea ce se numeşte Plenitudine, Fericire Adevarată.

Fiecare în viaţă suferă intens în slujba sa, în profesia sa, în trenul vieţii de rutină şi lucrurile şi ocupaţiile se transformă în instrumente de invidie, bârfă, ură, amărăciune.

Lumea medicilor, lumea artiştilor, lumea inginerilor, a avocaţilor etc., fiecare dintre aceste lumi este plină de durere, de bârfe, de competiţie, de invidie etc.

Fără a ne înţelege pe noi înşine, simpla ocupaţie, slujbă sau profesie ne conduce la durere şi la căutare de subterfugii. Unii îşi caută refugiu în alcool, în cârciumi, în baruri, la cabarete. Alţii vor să scape prin intermediul drogurilor, morfinei, cocainei, marihuanei, iar alţii prin intermediul desfrâului şi al degenerării sexuale etc., etc.

Când se doreşte să se reducă toată viaţa la o meserie, la o profesie, la un sistem de a câştiga bani, tot mai mulţi bani, rezultatul este plictiseala, oboseala şi căutarea de subterfugii.

Trebuie să ne transformăm în indivizi integri, compleţi şi acest lucru este posibil numai Cunoscându-ne pe Noi Înşine şi Dizolvînd Eul Psihologic.

În timp ce stimulează învăţarea unei meserii pentru câştigarea existenţei, *Educaţia Fundamentală*trebuie să realizeze ceva de o mai mare importanţă; trebuie să-l ajute pe om să experimenteze, să simtă în toate aspectele sale şi în toate nivelele Minţii, procesul existenţei.

Dacă cineva are ceva de spus, să spună. Şi acest lucru de ,,a spune" este foarte interesant, pentru că astfel fiecare creează prin el însuşi, propiul său stil. Dar să înveţi stiluri străine,

fără să fi experimentat direct, prin tine însuţi Viaţa în forma sa integrală, conduce numai la superficialitate.

Conştiinţa

Disciplina

Ambiția

A şti să Asculți

Înțelepciune şi Iubire

Adevărul

Vocația

Adolescența

Rebeliunea Psihologică

Individul Integru

Conştiința

Oamenii confundă Conştiinţa cu Inteligenţa sau cu Intelectul şi persoanei foarte Inteligente sau foarte Intelectuale, i se dă calificativul de foarte Conştientă. Noi afirmăm, în afara oricărei îndoieli şi fără teama de a ne înşela, că în om CONŞTIINŢA

înseamnă un fel specific de „ÎNȚELEGREA CUNOAŞTERII INTERIOARE”, total independentă de orice activitate mentală. Facultatea Conştiinţei ne permite Cunoaşterea de Sine. Conştiinţa ne dă Cunoaşterea Integrală a ceea ce este, de unde este, a ceea ce se cunoaşte în mod real, a ceea ce se ignoră în mod sigur. Psihologia Revoluţionară învaţă că doar omul însuşi poate ajunge să se Cunoască pe Sine. Numai noi putem să ştim

dacă suntem Conştienţi la un moment datsau nu. Numai persoana însăşi poate să ştie despre propria sa Conştiinţă, dacă aceasta există la un moment dat sau nu.

Numai omul însuşi şi nimeni altul decât el, poate să-şi dea seama pentru o clipă, pentru un moment, că înainte de această clipă, înainte de acest moment, nu era Conştient în mod real, că avea Conştiinţa foarte adormită, iar apoi va uita această experienţă sau o va păstra ca pe o amintire a unei experienţe puternice.

Este urgent să ştim că în Animalul Raţional Conştiinţa nu este ceva continuu, permanent.

În mod normal, în Animalul Intelectual numit om, Conştiinţa Doarme profund.

Rare, foarte rare sunt momentele în care Conştiinţa este trează; Animalul Intelectual lucrează, conduce maşini, se căsătoreşte, moare etc., cu Conştiinţa total Adormită şi doar în momente excepţionale aceasta se Trezeşte.

Viaţa fiinţei umane este o Viaţă de Visare, dar el crede că este Treaz şi niciodată nu ar admite că Visează, că are Conştiinţa Adormită.

Dacă cineva ar ajunge să se Trezească, s-ar simţi înspăimântător de ruşinat de el însuşi şi ar înţelege de îndată maimuţăreala, faptul că este ridicol. Această Viaţă este înspăimântător de ridicolă, oribil de tragică şi rareori sublimă.

Dacă un boxer ar ajunge să se Trezească dintr-o dată în plină luptă, ar privi ruşinat la întregul public onorabil şi ar fugi de la oribilul spectacol, în faţa uimirii mulţimilor Adormite şi Inconştiente.

Când fiinţa umană admite că are Conştiinţa Adormită, puteţi fi siguri de faptul că deja începe să se Trezească.

Şcolile reacţionare de Psihologie Învechită care neagă existenţa Conştiinţei şi chiar utilitatea acestui termen, confirmă Starea celui mai Profund Somn. Adepţii acestor Şcoli Dorm foarte profound, practic într-o

stare de Infraconştienţă şi Inconştienţă.
Aceia care confundă Conştiinţa cu Funcţiile Psihologice: gânduri, sentimente, impulsuri motrice şi senzaţii, realmente sunt foarte Inconştienţi, Dorm profund. Aceia care admit existenţa Conştiinţei, dar neagă complet diferitele Grade de Conştiinţă, confirmă lipsă de Experienţă Conştientă, Somnul Conştiinţei.
Orice persoană care s-a trezit vreodată chiar şi pentru puţin timp, ştie foarte bine din proprie experienţă că există diferite Grade de Conştiinţă pe care le-a putut observa la sine însăşi.
Primul: TIMPUL. Cât timp rămânem conştienţi?
Al doilea: FRECVENŢA. De câte ori ne-am trezit conştiinţa?
Al treilea: AMPLITUDINE ŞI ADÂNCIME. De ce s-a făcut conştient?
Psihologia Revoluţionară şi Vechea Philokalie afirmă că prin intermediul a mari Supereforturi de un tip foarte special, se poate Trezi Conştiinţa şi să o faci să devină continuă şi controlabilă.
Educaţia Fundamentală are ca scop Trezirea Conştiinţei. La nimic nu servesc zece sau cincisprezece ani de studiu în şcoală, colegiu şi la universitate, dacă la ieşirea de pe băncile şcolii suntem Maşini Adormite.
Nu este o exagerare să afirmăm că prin intermediul unor mari eforturi Animalul Intelectual poate fi Conştient de El Însuşi, doar pentru câteva minute.
Este clar că din această situaţie generală reuşim să avem astăzi doar câteva excepţii, pe care trebuie să le căutăm cu Felinarul lui Diogene. Aceste cazuri rare sunt reprezentate de Oameni Adevăraţi ca: Buddha, Isus, Hermes, Quetzalcoatl etc.
Aceşti fondatori de religii au avut Conştiinţă Continuă, au fost Mari Iluminaţi.
În mod normal oamenii nu sunt Conştienţi de Ei Înşişi. Iluzia de a fi Conştient în mod continuu se naşte din Memorie şi din toate procesele gândirii.
Omul care practică un exerciţiu retrospectiv pentru a-

şi aminti toată viaţa, poate într-adevăr să-şi reamintească, să-şi amintească de câte ori s-a căsătorit, câţi copii i s-au născut, cine au fost părinţii lui, profesorii lui etc., însă acest lucru nu înseamnă a-ţi Trezi Conştiinţa, aceasta înseamnă, pur şi simplu, a-ţi aminti fapte inconştiente şi aceasta este tot.

Este necesar să repetăm ceea ce deja am spus în capitolele precedente. Există PATRU STĂRI DE CONŞTIINŢĂ. Acestea sunt: SOMN, STAREA DE VEGHE, AUTO-CONŞTIINŢĂ şi CONŞTIINŢĂ OBIECTIVĂ.

Bietul Animal Intelectul greşit numit Om, trăieşte numai în două dintre aceste stări. O parte a vieţii sale o petrece atunci când doarme şi cealaltă, în neinspirat denumita Stare de Veghe, care de asemenea înseamnă Somn.

Omul care doarme şi Visează, crede că se trezeşte prin simplul fapt că se întoarce la Starea de Veghe, dar în realitate, pe parcursul acestei Stări de Veghe, continuă să Doarmă.

Acest lucru este asemănător cu atunci când se face ziuă: stelele se ascund datorită luminii de la soare, însă ele continuă să existe, chiar dacă ochii fizici nu le percep.

În viaţa de toate zilele, fiinţa umană nu ştie nimic despre Auto-Conştiinţă şi cu atât mai puţin despre Conştiinţa Obiectivă.

Fără îndoială, oamenii sunt orgolioşi şi toată lumea se crede Auto-Conştientă, Animalul Intelectual crede ferm că are Conştiinţă de Sine şi nu ar accepta în nici un fel să i se spună că este un Adormit şi că trăieşte Inconştient de Sine Însuşi.

Există momente excepţionale în care Animalul Intelectual se Trezeşte, însă aceste momente sunt foarte rare. Ele se pot prezenta într-un moment de pericol suprem, în timpul vreunei emoţii intense, în vreo circumstanţă nouă, în vreo situaţie nouă, neaşteptată etc.

Este într-adevăr o nenorocire faptul ca bietul Animal Intelectual să nu aibă nici un control asupra acestor

stări trecătoare de Conştiintă, să nu le poată chema, să nu le poată face permanente.
Fără îndoială, *Educaţia Fundamentală* afirmă că Omul poate să dobândească Controlul Conştiinţei şi să obţină Auto-Conştiinţa.
Psihologia Revoluţionară are metode, procedee ştiinţifice pentru a trezi Conştiinţa.
Dacă dorim să ne Trezim Conştiinţa, avem nevoie să începem prin a examina, prin a studia şi apoi a elimina toate obstacolele care ni se prezintă pe drum.
În această carte am predat drumul pentru a ne Trezi Conştiinţa, începând încă de pe băncile şcolii

Compendiu Doctrinar

Reflecţii Transcendentale

Rezervati Rezumat „Psihologie Revoluționară" carte scris de Samael Aun Weor

Rezervati Rezumat
Psihologie Revoluționară Rezervati Rezumat
Educație Fundamentală

Trebuie să aspirăm la o schimbare adevărată, să ieşim din această rutină plictisitoare, din această viaţă exclusiv mecanicistă, obositoare... Ceea ce trebuie să înţelegem mai întâi cu deplină claritate, este că fiecare dintre noi, fie că este burghez sau proletar, înstărit sau din clasa mijlocie, bogat sau sărac, se găseşte, într-adevăr, la un oarecare Nivel al Fiinţei...

Ceea ce-l face frumos şi adorabil pe orice copil nou-născut este Esenţa sa; aceasta constituie în ea însăşi adevărata lui realitate... Creşterea normală a Esenţei în orice creatură este, cu siguranţă, foarte mică, incipientă... Corpul uman creşte şi se dezvoltă în acord cu legile biologice ale speciei; cu toate acestea, asemenea posibilităţi rezultă a fi, prin ele însele, foarte limitate pentru Esenţă... Incontestabil, Esenţa poate creşte prin ea însăşi, fără ajutor, doar într-o foarte mică măsură... Vorbind sincer şi fără ocolişuri, vom spune că dezvoltarea spontană şi naturală a Esenţei este posibilă numai pe durata primilor trei, patru şi cinci ani, adică, în prima etapă a vieţii...

Tragică este existenţa aceluia care moare fără să fi cunoscut motivul vieţii sale...

Fiecare dintre noi trebuie să descopere de unul singur rostul propriei sale vieţi, ceea ce îl menţine prizonier în temniţa durerii...

A combina în mod corect stările interioare cu întâmplările exterioare înseamnă a şti să trăieşti inteligent... Orice eveniment trăit în mod inteligent cere starea sa interioară corespunzătoare, specifică... Însă, din nefericire, când oamenii îşi revizuiesc viaţa, cred că aceasta, în ea însăşi, este constituită exclusiv din evenimente exterioare...

Indiscutabil, în riguroasa observare a Eului Însuşi, se dovedeşte a fi întotdeauna urgent şi de neamânat să facem o diferenţiere logică completă faţă de întâmplările exterioare ale vieţii practice şi stările intime ale conştiinţei. Trebuie să ştim de urgenţă unde suntem situaţi la un moment dat, atât în ceea ce priveşte starea intimă a conştiinţei cât şi natura specifică a evenimentului exterior care ni se întâmplă. Viaţa în sine însăşi este o serie de evenimente care se succed în timp şi spaţiu... Cineva a spus: „Viaţa este un lanţ de martirii pe care omul îl poartă încâlcit în Suflet".

Fiecare este foarte liber să gândească cum vrea; eu cred că plăcerilor efemere ale unei clipe trecătoare le urmează întotdeauna dezamăgirea şi amărăciunea...

Nimeni nu ar putea nega faptul că în interiorul nostru cărăm multe erori şi că există stări greşite...
Dacă chiar vrem să ne schimbăm de-adevăratelea, trebuie, cu maximă urgenţă şi neîntârziat, să modificăm radical acele stări greşite ale conştiinţei... Modificarea absolută a stărilor greşite produce transformări complete în domeniul vieţii practice...

Deplina auto-observare intimă a Eului Însuşi se dovedeşte urgentă când încercăm să descoperim stări psihologice greşite. Incontestabil, stările interioare greşite pot fi corectate prin intermediul unor procedee corecte. Dat fiind faptul că viaţa interioară este magnetul care atrage evenimentele exterioare, trebuie, cu maximă urgenţă, neîntârziat, să eliminăm din psihicul nostru stările psihologice eronate.

Situaţii exterioare distructive ar putea deveni inofensive şi chiar constructive, prin intermediul corectării inteligente a stărilor interioare eronate. Putem schimba natura evenimentelor neplăcute care ni se întâmplă când ne purificăm în mod intim.

Corpul fizic este o unitate completă şi funcţionează ca un întreg organic, mai puţin când este bolnav. Dar viaţa interioară a umanoidului în nici un caz nu este o unitate psihologică.

Atâta timp cât un om persistă în greşeala de a crede despre el însuşi că este Unul, Unic, Individual, este evident că schimbarea radicală va fi un lucru mai mult decât imposibil.
Însuşi faptul că munca esoterică începe cu riguroasa observare de sine însuşi, ne indică o multiplicitate de factori Psihologici, Euri sau elemente nedorite pe care este urgent să le extirpăm, să le eradicăm din interiorul nostru.

În mod lamentabil, întotdeauna avem cea mai bună părere despre noi înşine, niciodată nu ne trece prin cap să înţelegem că nici măcar nu posedăm o individualitate adevărată. Partea cea mai proastă este că ne oferim chiar falsul lux de a presupune că fiecare dintre noi se bucură de o conştiinţă deplină şi de o voinţă proprie. Bieţii de noi! Cât de stupizi suntem! Fără nici o îndoială ignoranţa este cea mai rea dintre nenorociri.

Reflecţii Transcendentale

Milioane de elevi şi studenţi din toate ţările lumii întregi merg zilnic la şcoală şi la universitate în mod inconştient, automat şi subiectiv, fără a şti nici de ce, nici pentru ce. Elevii sunt obligaţi să studieze matematicile, fizica, chimia, geografia etc. Mintea elevilor primeşte zilnic informaţie, însă ei niciodată în viaţă nu se opresc vreun moment pentru a se gândi la scopul acelei informaţii, la obiectivul acelei informaţii. De ce ne încărcăm cu această informaţie? Pentru ce ne umplem cu această informaţie? Elevii duc realmente o viaţă mecanică şi ştiu doar că trebuie să primească informaţie intelectuală şi să o păstreze depozitată în memoria infidelă, asta este tot.

Milioane de elevi şi studenţi din toate ţările lumii întregi merg zilnic la şcoală şi la universitate în mod inconştient, automat şi

subiectiv, fără a şti nici de ce, nici pentru ce. Elevii sunt obligaţi să studieze matematicile, fizica, chimia, geografia etc. Mintea elevilor primeşte zilnic informaţie, însă ei niciodată în viaţă nu se opresc vreun moment pentru a se gândi la scopul acelei informaţii, la obiectivul acelei informaţii. De ce ne încărcăm cu această informaţie? Pentru ce ne umplem cu această informaţie? Elevii duc realmente o viaţă mecanică şi ştiu doar că trebuie să primească informaţie intelectuală şi să o păstreze depozitată în memoria infidelă, asta este tot.

Este necesar să încetăm să fim automate, să ne Trezim Conştiinţa, să descoperim prin noi înşine ce este această luptă atât de teribilă pentru a lua examene, pentru a studia, pentru a trăi într-un anume loc, pentru a studia zilnic, pentru a trece anul şi a îndura spaime, nelinişti, preocupări, pentru a practica sport, a ne

încăiera cu colegii de şcoală. Profesorii şi profesoarele trebuie să devină mai conştienţi, cu scopul de a coopera încă din şcoală, liceu sau universitate, ca să-i ajute pe elevi să-şi Trezească Conştiinţa.

Este lamentabil să vedem atâtea maşini automate aşezate în băncile şcolilor, liceelor şi universităţilor, primind informaţie pe care trebuie să o păstreze în memorie fără să ştie nici de ce, nici pentru ce. Pe băieţi îi interesează doar „să treacă anul"; li s-a spus că trebuie să se pregătească pentru a-şi câştiga existenţa, pentru a obţine o slujbă etc., iar ei studiază făcându-şi mii de iluzii în minte cu privire la viitor, fără să cunoască în realitate prezentul, fără să ştie adevăratul motiv pentru care trebuie să studieze fizica, chimia, biologia, aritmetica, geografia etc.

Fetele moderne studiază pentru a avea pregătirea

care să le permită să-şi găsească un soţ bun sau pentru a-şi câştiga existenţa şi pentru a fi pregătite cum se cuvine pentru cazul în care soţul le abandonează ori rămân văduve sau singure. Pure fantezii ale minţii, pentru că realmente, ele nu ştiu care va să fie viitorul lor, nici la ce vârstă vor trebui să moară. Viaţa în şcoală este foarte obscură, foarte incoerentă, foarte subiectivă, copilul este pus uneori să înveţe anumite materii care în viaţa practică nu servesc la nimic.

În ziua de astăzi ceea ce este important în şcoală este să „treci clasa” şi aceasta este totul. În alte vremuri exista cel puţin ceva mai multă etică în această chestiune de „a trece clasa”. Acum nu există o asemenea etică. Părinţii pot mitui în mare secret profesorul sau profesoara şi băiatul sau fata, chiar dacă este un elev foarte slab, inevitabil „va trece clasa”.

Fetele de la şcoală obişnuiesc să îl linguşească pe profesor cu scopul de „a trece clasa” iar rezultatul se dovedeşte a fi minunat: chiar dacă nu au înţeles nici o iotă din ceea ce le predă profesorul, oricum ies bine din examene şi trec clasa. Există băieţi şi fete foarte isteţi pentru „a trece clasa”. Aceasta este, în multe cazuri, o chestiune de viclenie. Un băiat care trece victorios un anumit examen (vreun examen stupid), nu înseamnă că are Conştiinţă Obiectivă, Adevărată, asupra acelei materii la care a fost examinat.

Elevul repetă ca un papagal şi într-o manieră mecanică acea materie pe care a studiat-o şi la care a fost examinat. Aceasta nu înseamnă a fi Auto-Conştient de acea materie, aceasta înseamnă a memora şi a repeta precum papagalii ceea ce am învăţat, asta este tot. A trece

examene, a „trece clasa”, nu înseamnă a fi foarte inteligent. În viața practică am cunoscut persoane foarte inteligente şi care niciodată nu au ieşit bine din examene. Noi am cunoscut scriitori magnifici şi mari matematicieni care în şcolală au fost elevi foarte slabi şi care niciodată nu au trecut cu bine examenele de gramatică şi de matematică.

Cunoaştem cazul unui student foarte slab la anatomie şi care doar după ce a suferit mult a putut să iasă bine din examenele de anatomie. În ziua de azi, respectivul student este autor al unei mari opere de anatomie.

A „trece clasa” nu înseamnă neaparat a fi foarte inteligent. Există persoane care niciodată nu au trecut clasa şi care sunt foarte inteligente. Există ceva mai important decât a „trece clasa”, există ceva mai important decât să

studiezi anumite materii şi aceasta este în mod clar SĂ AI DEPLINĂ CONŞTIINȚĂ OBIECTIVĂ, CLARĂ ŞI LUMINOASĂ DESPRE ACELE MATERII CARE SE STUDIAZĂ. Profesorii şi profesoarele trebuie să se străduiască pentru a-i ajuta pe elevi să-şi TREZEASCĂ CONŞTIINȚA; întreg efortul profesorilor şi profesoarelor trebuie să se dirijeze spre Conştiința elevilor. Este urgent ca elevii să devină pe deplin Auto-Conştienți de acele materii pe care le studiază.

A învăța pe de rost, a învăța papagaliceşte, este pur şi simplu prostesc, în sensul cel mai complet al cuvântului. Elevii se văd obligați să studieze materii dificile şi să le înmagazineze în memorie pentru a „trece clasa”, iar apoi, în viața practică, respectivele materii nu doar că se dovedesc inutile, ci se şi uită, deoarece MEMORIA ESTE

INFIDELĂ.

Băieţii studiază cu scopul de a obţine o slujbă şi de a-şi câştiga existenţa, iar mai târziu, dacă au norocul de a obţine acea slujbă sau dacă devin meseriaşi, medici, avocaţi etc., singurul lucru pe care îl obţin este să repete aceeaşi istorie din totdeauna: se căsătoresc, suferă, au copii şi mor fără să-şi fi Trezit Conştiinţa, mor fără să fi fost Conştienţi de propria lor viaţă. Aceasta este tot. Fetele se căsătoresc, îşi întemeiază propriul lor cămin, au copii, se ceartă cu vecinii, cu soţul, cu copiii, divorţează, se recăsătoresc, rămân văduve, îmbătrânesc etc., iar în final mor, după ce au trăit adormite, inconştiente, repetând ca întotdeauna aceeaşi dramă dureroasă a existenţei.